

DUMITRU CRUDU

Alegerea lui Alexandru Suflo

Câștigătoare a concursului UNITER

Cea mai bună piesă românească a anului 2003

**Concursul, Premiul și editarea cărții sunt
sprijinite de**

Fundația Principesa Margareta a României

**Conținutul acestui volum
nu reprezintă în mod necesar poziția oficială
a Fundației Principesa Margareta a**

României

EDITURĂ A UNITER

**Coperta: DAN STANCIU Redactor:
ELENA POPESCU**

© Editura UNITEXT, 2004

ISBN: 973-8129-18-2

Colecția PIESE NOI

Seria: DRAMATURGI ROMÂNI

DUMITRU CRUDU

TEATRU

**Alegerea lui Alexandru
Suțto**

- cu un cuvânt lămuritor al autorului -

Editura UNITEXT

București, 20

*(Acest text se bazează pe o istorie reală care a
avut loc în
spahiul carpato-danubian. Alexandru Sutfo a*

*fost un
personaj real, cunoscut absolut de toată lumea.
Acesta a fost
Domnitorul Valahiei. Alexandru Sufo a murit
la 13
ianuarie 1821, iar rudele și apropiații săi au
ascuns foarte
mult timp moartea acestuia. De aceea, toate
asemănările
cu realitatea nu sunt deloc întâmplătoare.)*

Personajele:

Șoferul

Bucătarul

Femeia de serviciu

**Portarul Polițistul Gunoierul Voci
din mulțime**

**Notă: Varianta 1 - Piesa înscrisă la concurs,
jurizată și declarată câștigătoare.**

Scena I

Un cort de tenis acoperit. Șoferul și bucătarul joacă tenis de âmp. Se face seară. Contururile ador care joacă tenis de âmp aproape că nu se disting.

Șoferul: Nu știu ce să fac.

Bucătarul: Nu știi?

Șoferul: Nu știu. **Bucătarul:** Este serviciul tău?

Șoferul: Da, e serviciu meu. **Bucătarul:** Dă-i drumul.

Șoferul: Nu m-ai înțeles. **Bucătarul:** Mingea nu-i bună?

Șoferul: E bună. **Bucătarul:** Terenul e aiurea?

Șoferul: Nu-i vorba despre asta. **Bucătarul:** Dar despre ce-i vorba?

Șoferul: El e mort de trei zile. **Bucătarul:** Cine?

Șoferul: Știi tu cine.

Bucătarul: Și de ce nu mi-ai spus pînă acum despre asta?

Șoferul: Am uitat. Am fost la talcioc să-mi cumpăr o pereche de blugi turcești și am uitat să-ți spun despre asta.

Bucătarul: Și ce-a pățit?

Șoferul: A făcut stop cardiac în budă.

Bucătarul: Și l-a scos cineva din budă?

Șoferul: Nu l-a scos nimeni.

Bucătarul: Și în ce budă e?

Șoferul: în buda din față.

Bucătarul: Du-te și-l scoate din budă!

Șoferul: Eu?

Bucătarul: Da, tu.

Șoferul: Eu nu vreau să mă duc.

Bucătarul: De ce?

Șoferul: Ce, nu am cu ce mă ocupa?

Bucătarul: Atunci trimite pe cineva să-l scoată de acolo.

Șoferul: Bine.

Bucătarul: Urgent!

Șoferul: Ei, vino încoa!

Portarul: Dar eu stau de pază la poartă.

Șoferul: Lasă poarta asta în pace că sînt probleme mai importante de rezolvat.

Portarul: Vă ascult.

Șoferul: în buda din față un individ a făcut stop cardiac în timp ce făcea pipi.

Portarul: Pipi?

Șoferul: Da, pipi. Ce nu ai mai auzit de cuvântul pipi? Făcea pipi. Ai înțeles?

Portarul: Am înțeles.

Șoferul: Scoate-1 din budă și adu-1 încoa.

Portarul: L-am scos.

Șoferul: Acum adu-1 în fața noastră.

Portarul: E destul de greu.

Șoferul: Fă și tu un efort.

Portarul: Bine.

Bucătarul: încheie-i șlițul

Portarul: Eu?

Bucătarul: Da, tu.

Portarul: Eu nu pot să-i închei șlițul unui...tip.

Șoferul: Dar e un tip mort.

Portarul: Cu atît mai mult.

Șoferul: înseamnă că ești un tip cam pudic, nu-i așa?

Portarul: Așa e. Tot timpul am fost așa.
De ce acum aș fi altfel? Am și eu niște principii ale mele în viață pe care le respect. De ce le-aș încălca anume acum?

Femeia de serviciu: Pot să-i închei eu șlițul. **Bucătarul:** încheie-1.

Femeia de serviciu (în timp ce-i încheie șlițul): O key. Domnilor, dar ăsta-i Alexandru Suțto? Nu-i așa că-i Alexandru Suțto?

Bucătarul: Ai dreptate. Așa e.

Șoferul: Așază-1 pe scaunul ăsta pe Alexandru Suțto.

Femeia de serviciu: Bine.

Portarul așază cadavrul domnitorului pe scaun. Șoferul și bucătarul își reiau partida de tenis.

Șoferul: Acum e serviciul tău.

Bucătarul: Fii pe fază.

Portarul: Domnule, și ce fac eu mai departe cu individul ăsta?

Șoferul: Cu cine?

Portarul: Cum, cu cine? Cu individul
ăsta care a făcut stop cardiac în budă.
El alunecă de pe scaun.

Bucătarul: Ia-1 în brațe.

Portarul: Nu pot eu să-l iau în brațe. Am
și eu niște principii ale mele pe care
nu le încalc niciodată.

Femeia de serviciu: îl pot lua eu în brațe
pe Alexandru Suțto.

Bucătarul: Ia-lf

Portarul: Ce dezamățată ești! Mă
dezamăgești!

Șoferul: Vorbește mai încet.

Portarul: De ce?

Șoferul: Pentru că Alexandru Suțto e
mort. **Portarul:** Ei, și ce dacă Alexandru
Suțto e mort? **Bucătarul:** Nu-ți dai
seama ce spui?

Portarul: Nu.

Bucătarul: Anume pentru că Alexandru
Suțto e mort, vorbește mai încet.

Portarul: Bine.

Șoferul (*i se adresează bucătarului*): îți închipui, Alexandru Suțto stă în fața noastră și nu ne mai spune nimic.

Bucătarul: Nu-mi pot crede ochilor.

Șoferul: Alexandru Suțto care tuna mereu și fulgera tot timpul când era cazul și când nu era acum tace mîlc. Acum stă în fața noastră și nu mai zice absolut nimic.

Bucătarul: Acum noi jucăm tenis, și Alexandru Suțto ne privește de pe scaunul ăsta fără măcar a crîcni ceva. Este prima dată în viață când jucăm tenis de față cu Alexandru Suțto.

Femeia de serviciu: Alexandru Suțto alunecă. Nu-1 mai pot ține în brațe.

Portarul: Nici eu.

Șoferul: Lăsați-1 să cadă.

Portarul: Acum pot să plec?

Bucătarul: Nu.

Portarul: Atunci am să stau.

Femeia de serviciu: Nu sînteți împotrivă

să mă întind alături de Alexandru Suțto?

Bucătarul: Nu, bineînțeles.

Șoferul: Și ce-o să facem acum?

Bucătarul: Ce-ai în vedere?

Șoferul: Sîntem pierduți.

Bucătarul: De ce crezi asta?

Șoferul: Pentru că, dacă lumea va afla că Alexandru Suțto nu mai e în viață, s-a zis și cu noi. Noi nici să citim sau să scriem nu știm prea bine, la fel cum nu prea știa nici Alexandru Suțto, astfel încît nimeni nu o să ne angajeze în altă parte.

Bucătarul: Și nici o limbă nu o știm bine, nici măcar limba maternă nu o cunoaștem prea bine, așa cum nici el nu prea știa nici o limbă.

Șoferul: Eu nici măcar regulile de circulație nu prea le cunosc cum trebuie, deși sînt șofer. Dacă ar fi să dau un examen la regulile de

circulație, nu-1 iau.

Bucătarul: Nici eu nu stau prea bine cu
culinăria. Nici pe mine nu o să mă
angajeze nimeni în altă parte. Nici
măcar într-un restaurant de la
periferie. Eu am ajuns aici doar grație
femeii de serviciu care e prietena mea
și care se culca cu Alexandru Suțto.
După ce m-am aranjat eu aici, te-am
adus și pe tine încoace, culegându-te
de pe drumuri. Ții minte?

Șoferul: Țin minte, bineînțeles, deoarece
femeia de serviciu este soția mea.

Bucătarul: Acum e însă foarte nasol,
căci ea acum nu va avea cu cine se
culca. Oare ce ne vom face?

Șoferul: Important este ca nimeni să nu
știe că Alexandru Suțto nu mai e în
viață.

Bucătarul: Dar, dacă românii vor întreba
unde e Alexandru Suțto ce-o să le
spunem?

Șoferul: Va trebui să nu le spunem
nimic.

Bucătarul: Ba nu, va trebui să le spunem tuturor că e mort cit încă nu au aflat din alte surse. Du-te și anunță vestea morții lui Alexandru Suțto.

Portarul: Eu?

Bucătarul: Da, tu. **Portarul:** Mă duc.

Șoferul: Nu te du.

Portarul: Nu mă duc.

Bucătarul: Trebuie să le spunem românilor că Alexandru Suțto a murit. Du-te și le spune românilor că Alexandru Suțto a muriți

Portarul: Mă duc.

Șoferul: Nu trebuie să le spunem nimic.

Nu te du nicăieri și nu le spune nimici

Portarul: Nu mă duc nicăieri și nu le spun nimic.

Șoferul: Nimeni nu trebuie să afle că Alexandru Suțto a murit. Nimeni. Nici tipenie de om. Nici măcar un singur român. De asta depinde soarta noastră de mai departe. Numai așa ne putem păstra privilegiile pe care le avem acum.

Bucătarul: Crezi?

Șoferul: Da.

Bucătarul: Dar altă soluție nu avem?

Șoferul: Nu avem altă soluție. Trebuie să ascundem tuturor că Alexandru Suțto e mort.

Bucătarul: Trebuie să ne gândim la alte soluții. Șoferul: La care?

Bucătarul: Nu mă taie capul.

Șoferul: Dacă nu te taie, nu vorbi.

Bucătarul: Dar trebuie să acționăm cumva.

Șoferul: Uneori, vorba chinezilor, atunci cind nu faci nimic e mai bine decît atunci cînd faci ceva.

Bucătarul: Dar nu e cazul acum.

Șoferul: Nu avem timp și, oricum, boșorogul, adică Alexandru Suțto, era trecut de optzeci de ani, era domnitor de vreo trei decenii și...

Portarul: E mort de trei zile.

Șoferul: Nu le putem spune în nici un caz că e mort...

Portarul: De trei zile.

Bucătarul: Da, de trei zile.

Șoferul: Lasă vorba și ține mingea. Este serviciul tău.

Bucătarul: Scopul meu este să câștig toate partidele pe care le joc cu tine.

Șoferul: Și eu tot asta mi-am propus.

Bucătarul: Atenție! Pun mingea în joc!

Portarul: Domnilor, dar cu hainele ăstuia ce facem? **Bucătarul:** Dar ce s-a întâmplat cu hainele lui?

Portarul: Femeia de serviciu, care e goală, l-a dezbrăcat complet de haine și pe Alexandru Suțto. I-aș putea lua eu hainele lui Alexandru Suțto?

Șoferul: Ia-le! Numai ceasul de la mina dreaptă a lui Alexandru Suțto dă-mi-1 mie.

Bucătarul: Iar mie lanțul de aur de la gîtul lui Alexandru Suțto.

Portarul: Luați-le! Eu însă pot să mă îmbrac chiar acum în hainele lui Alexandru Suțto? Moda de la 1821 îmi place foarte mult.

Șoferul: Imbracă-te!

Portarul: Niciodată nu am purtat asemenea haine! **Bucătarul:** Acum stai jos lângă ei.

Portarul: Nu pot să mă așez ca să nu-mi șifonez hainele mele noi, de stofă.

Bucătarul: Stai jos, ți-am spus.

Portarul: Mă așez, dar nu alături de ei. Mă așez în pirostrie. Am și eu anumite principii în viață pe care nu vreau să le încalc chiar acum.

Bucătarul: Vreau ceva să beau .

Șoferul: Și eu.

Bucătarul: Adă-ne o șampanie.

Portarul: Și cu individul ce să fac?

Șoferul: Are grijă de el femeia de serviciu. **Portarul:** Vin îndată.

Portarul se întoarce cu o stidă de șampanie.

Bucătarul: Să bem pentru domnitorul nostru. **Șoferul:** Să bem pentru domnitorul nostru.

Bucătarul: Să bem pentru domnitorul

**nostru care a murit de trei zile. Să
bem pentru Alexandru Suțto.**

Șoferul: Să-i fie țărîna ușoară.

**Portarul: Toarnă-i și lui Alexandru Suțto
un pahar de șampanie în gură!**

Șoferului: O key.

**Bucătarul: închină și tu un pahar,
Alexandru Suțto! Șoferul: Să-ți fie țărîna
ușoară, Alexandru Suțto!**

**Bucătarul: Drum bun pe lumea cealaltă,
Alexandru Suțto!**

**Șoferul: Tu de ce nu bei cu noi pentru
Alexandru Suțto?**

**Portarul: Pentru că eu, de felul meu, nu
prea beau șampanie.**

**Bucătarul: Nu e vorba că, de felul tău,
nu bei șampanie, ci că ești cam fricos,
bătrîne. Stai cam prost la capitolul
curaj și îndrăzneală politică. Uită-te
la Alexandru Suțto și bea un pahar de
șampanie împreună cu el.**

Șoferul: Nu te uita la copacul din față, ci

la el. Bucătarul: Și nici la femeia de serviciu, ci la el. Portarul: Da, mă uit la el!

Șoferul: Minți! Ai băut șampanie și nu te-ai uitat la el.

Bucătarul: De ce nu-1 privești pe Alexandru Suțto în față când bei șampanie?

Portarul: Pentru că mi-e frică.

Bucătarul: Nu trebuie să-ți fie. Domnitorul nostru în fața căruia și noi tremuram altădată de frică, acum e mort

Șoferul: Acum sîntem liberi să facem ce vrem.

Bucătarul: Sîntem liberi! Putem să bem chiar și șampanie de față cu Alexandru Suțto și chiar împreună cu Alexandru Suțto. Mai toarnă-i un pahar de șampanie lui Alexandru Suțto în gură.

Șoferul îi toarnă un pahar de șampanie lui Alexandru Suțto în gură.

Șoferul: Nu știu de ce, dar eu simt o dorință nebună să-l scuipe în față pe Alexandru Suțto.

Bucătarul: Scuipe-l!

Șoferul îl scuipa m față.

Șoferul: Acum scuipe-l și tu pe Alexandru Suțto între ochi!

Portarul: Eu?

Șoferul: Da, tu!

Portarul: îl scuipe.

Șoferul: Nu l-ai scuipat cum trebuie. L-ai scuipat cu ochii închiși și scuipatul tău a nimerit în altă parte. Ai nimerit în coșul de gunoi.

Bucătarul: Ce-i cu tine? De ce tremuri?

Șoferul: încă îți mai este frică de Alexandru Suțto? **Portarul:** Un pic.

Bucătarul: Nu ai de ce.

Șoferul: Nu are de ce să-ți Se frică, pentru că Alexandru Suțto e mort.

Bucătarul: Uite, ca să te convingi, am să-l scuipe și eu, și Alexandru Suțto nu o să zică nici mîlc, ba chiar o să-i

placă. Așa. îmi adun toată saliva în gură. Fac doi pași spre Alexandru Suțto. Mă apropii. Și... L-am scuipat! Ura! L-am scuipat și eu în față pe Alexandru Suțto! Ura! Doamne, ce tare sînt și ce curajos! Iată așa ar trebui să-l scuipi și tu. Hai, încearcă iarăși.

Bucătarul și suflecă namile și ă scuipă din nou.

Portarul: Sînt gata să-l scuip și eu în față pe Alexandru Suțto.

Bucătarul: Acum va trebui să aștepti un pic...la coadă.

Șoferul: Acum e din nou rîndul meu.

Șoferul U scuipă din nou.

Bucătarul: Eu am să-i mai ard și o palmă lui Alexandru Suțto.

Bucătarul n arde și o palmă.

Portarul: Și eu vreau.

Șoferul: Stai la coadă.

Bucătarul: Eu am să-i trag un picior în burtă lui Alexandru Suțto.

Bucătarul u arde un picior în burtă.

Femeia de serviciu (transpirată): Asta-i prea de tot.

Șoferul: Cum așa?

Femeia de serviciu (transpirată):

Oricum, Alexandru Suțto încă mai e domnitorul nostru.

Bucătarul: Că bine zici...

Bucătarul o smulge din brațele lui Alexandru Suțto și o îmbrățișează el, o îmbrățișează cu patimă.

Șoferul: Bate cineva în poartă!

Bucătarul: Du-te și vezi cine-i!

Portarul: A venit soția lui Alexandru Suțto și vrea să intre încoace.

Șoferul: Ce să facem?

Bucătarul: Nu știu.

Șoferul: Să-i spunem care-i situația sau

nu? Bucătarul: Să-i spunem.

Șoferul: Ba nu, ea nu trebuie să știe nimic. Bucătarul: Dar ea este soția lui Alexandru Suțto. Șoferul: Du-te și spune-i că domnitorul lucrează.

Portarul: I-am spus.

Șoferul: Și ce-a făcut?

Portarul: A plecat liniștită...cu amantul ei.

Șoferul: Nu i-ai spus că soțul ei e...mort.

Portarul: Nu.

Șoferul: De ce?

Portarul: Pentru că nu m-a întrebat.

Șoferul: Bravo.

Bucătarul: Nu-i putem spune că e mort pentru că sîntem în plină campanie electorală.

Șoferul: Alexandru Suțto este singura noastră șansă să rămînem la putere.

Bucătarul: Nimeni nu trebuie să știe că domnitorul nostru e mort.

Șoferul: Nimeni.

Portarul: Dar eu știu deja.

Șoferul: Nu știi tu nimic.

Portarul: Cum așa?

Șoferul: Trebuie să te porți așa de parcă nu știi nimic la fel cum te-ai purtat atunci când mi-ai furat roțile de la mașină. Te făceai că nu știi nimic, deși tu îmi furasei roțile de la mașină. Ai înțeles?

Portarul: Am înțeles. Domnitorul nu e mort. Domnitorul nostru, adică cadavrul ăsta, e viu. Alexandru Suțto e viu, o duce bine mersi, poartă adidași și joacă tenis.

Șoferul: Bravo.

Bucătarul: Dacă vom face publică moartea lui, vom pierde alegerile.

Șoferul: în pofida mizeriei din jur, Alexandru Suțto este adulat de toți.

Bucătarul: Niciodată nu mi-am putut explica acest lucru.

Șoferul: Nici eu.

Portarul: Din cauza lui, românii nu au ce mânca și cu ce se îmbrăca, dar tot pe

el îl aleg.

Bucătarul: Cu atît mai bine.

Șoferul: Noi avem numai de cîștigat de pe urma acestei situații.

Bucătarul: Ai perfectă dreptate.

Șoferul (*i se adresează portarului*):
Ascultă, bătrîne, nimeni dintre cei care vor bate la poartă și vor întreba de Alexandru Suțto nu trebuie să știe că Alexandru Suțto a murit.

Portarul: Dar ce să le spun că face Alexandru Suțto?

Bucătarul: Spune-le că se uită la un film american SF.

Portarul: La care? La filmul ăla SF unde domni- toarele murise și cei din jurul lui au ascuns asta?

Șoferul: Nu trebuie să le spui asta, ci să le spui că Alexandru Suțto se uită la un film despre spioni cu Al Pacino în rolul principal.

Portarul: Bine.

Șoferul: Important este ca nimeni să nu

știe că a murit.

Bucătarul: Ai înțeles?

Portarul: Am înțeles. Domnitorul e viu.

Cadavrul ăsta e viu. E viu! Alexandru Suțto e viu și e sănătos, poartă adidași și se uită la un film cu Al Pacino. Se uită la un film SF american.

Bucătarul: Nici nu mă îndoiam că o să înțelegi ce ai de făcut.

Portarul: Dar gunoierul? El știe ceva?

Bucătarul: Știe, dar el e beat tot timpul... Stă în cocioaba din spate și bea zi și noapte...

Portarul: Și lumea o să-l aleagă pe tipul ăsta care e mort de trei zile?

Șoferul: Da, o să-l aleagă.

Portarul: Pe tipul ăsta care se tăvălește în iarbă și pe care noi îl scuipăm în față.

Bucătarul: Anume pe ăsta o să-l aleagă.

Portarul: Îl vor alege pe cadavrul ăsta în fruntea țării?

Șoferul: Da, pe cadavrul ăsta.

Portarul: Nu cred.

Șoferul: Dar nimeni nu știe că a murit

Portarul: Da, nu știe.

Bucătarul: Așa că ține-ți gura și tu.

Portarul: Eu totuși nu cred că...

Șoferul: Nimeni nu știe că Alexandru Suțto e mort. Nimeni. Toată lumea este sigură că îl aleg pe Alexandru Suțto care e viu, care este îmbrăcat în costum, care poartă adidași și care mănâncă la fel ca și ei brânză cu ceapă.

Portarul: E o idee interesantă. Cred că am mai întâl- nit-o și într-o proză rusească.

Bucătarul: S-ar putea.

Portarul: România va fi cîrmuită de cadavrul ăsta pe care îl mănâncă viermii!

Șoferul: Da, de ăsta.

Portarul: Și dacă lumea va afla?

Șoferul: Și bucătarul se teme că o să afle, dar eu cred că nimeni nu o să afle nimic.

Portarul: Crezi?

Șoferul: Sînt sigur de asta. Ei, cum vom proceda?

Bucătarul: Vom face la fel ca în filmul rusesc "Suita mecanică", ca în acea proză rusească sau ca în filmul gruzin "Căința" al lui Abuladze.

Portarul: Filmele astea eu nu le-am văzut. **Șoferul:** Ai să le vezi diseară.

Portarul: Pînă diseară mai e mult. Acum trebuie să vedem ce facem cu nevastă-sa?

Bucătarul: La ce te referi?

Portarul: Ea, din nou, a venit. **Șoferul:** Unde-i?

Portarul: La poartă.

Șoferul: Nu o lăsa să intre.

Portarul: Mă tem să nu facă scandal.

Bucătarul: Ea ar putea să ne strice toate socotelile pentru că ei stau în aceeași

casă încă din 1817.

Portarul: Ea vine încoace.

Șoferul: Ne-am ars.

Bucătarul: Totul e pierdut

Femeia de serviciu: Domnilor, nu vă faceți probleme.

Șoferul: Cum așa?

Femeia de serviciu: Ea își caută aici amantul. Bucătarul: Și nu pe soțul ei?

Femeia de serviciu: Nu.

Șoferul: Dar ea știe că soțul ei a murit?

Femeia de serviciu: Știe.

Șoferul: Și ce are de gând să facă?

Bucătarul: Chiar, ce are de gând să facă?

Femeia de serviciu: Soția domnitorului e de acord....

Șoferul: Cu ce e de acord?

Bucătarul: Da, cu ce e de acord?

Femeia de serviciu: E de acord să păstreze tăcerea. Șoferul: Ea nu va spune nimănui că Alexandru Suțto a murit?

Femeia de serviciu: Nimănui.

Bucătarul: Ea nu va divulga nimănui că

domnitorul, adică soțul ei, a murit?

Femeia de serviciu: Parcă v-am mai spus, nimănui. **Șoferul:** Nici măcar amanților ei?

Femeia de serviciu: Nici măcar amanților ei. **Bucătarul:** Ești sigură de asta?

Femeia de serviciu: Bineînțeles. Dar, cu o singură condiție...

Șoferul: Ce condiție?

Femeia de serviciu: Să rămână și mai departe soția lui Alexandru Suțto și să aibă și mai departe aman ții pe care-i are acum.

Bucătarul: Sîntem de acord.

Șoferul: Ea ar vrea acum să-l vadă pentru ultima oară pe Alexandru Suțto, pe soțul ei și, eventual, să-l ia acasă?

Femeia de serviciu: Mi-a spus că nu.

Șoferul: De ce?

Femeia de serviciu: Se grăbește să-l găsească pe amantul ei.

Șoferul: Pe care dintre ei?

Bucătarul: Da, pe care dintre ei?

Femeia de serviciu: Cum pe care? Pe ultimul. **Șoferul:** înseamnă că nu pe mine?

Femeia de serviciu: Nu, nu pe tine.

Șoferul: Asta-i bine.

Bucătarul: Și nici pe mine?

Femeia de serviciu: Nu, nici pe tine.

Bucătarul: E fain.

Șoferul: Ne-a păzit soarta de data asta.

Bucătarul: Da, ne-a păzit.

Șoferul: Ce să facem însă cu cadavrul lui Alexandru Suțo pentru că începe să cam pută? **Bucătarul:** Ar trebui să-l ducă cineva la cimitir. Cui o să-l ducă la cimitir, îi dau o pereche de ochelari de soare.

Portarul: îl pot duce eu direct la cimitir.

Femeia de serviciu: Și eu îl pot duce la cimitir. **Portarul:** Ba eu vreau să-l duc.

Șoferul: Vă rog, nu vă certați.

Bucătarul: Doamnă, nu vă supărați, dar cel care va lua cadavrul domnitorului care a cam început să pută și-l va

duce la cimitir va fi portarul.

Femeia de serviciu: Nu mă supăr, domnilor.

Șoferul: Numai să nu te vadă nimeni că îl duci la cimitir pentru că astăzi au loc alegerile și Alexandru Suțto candidează pentru funcția de domnitor.

Bucătarul: Să mergi pe străzi lăaturalnice.

Șoferul: Fii foarte atent! Și nu uita, domnitorul e viu!

Portarul: Vă promit Domnitorul e viu! Domnitorul e viu! Trăiască Alexandru Suțto. Lui Alexandru Suțto îi plac filmele americane cu Al Pacino! Lui Alexandru Suțto îi plac roșiile și brânza! Alexandru Suțto poartă adidași! Trăiască Alexandru Suțto!

Bucătarul și șoferul reiau partida de tenis. Portarul pleacă dudnd cadavrul domnitorului m spate.

Scena 2

Portarul duce cadavrul domnitorului în spate. E oprit de un polițist.

Polițistul: Domnule, ce duci în spate?

Portarul: Un cadavru.

Polițistul: Parcă am fi în filmul rusesc "Suita mecanică" sau în filmul gruzin "Căința*.

Portarul: Nu am văzut filmele astea.

Polițistul: Și unde l-ai găsit?

Portarul: într-o budă. Era bătut măr. Bătut măr și scuipat în față. Dar era și beat. Uitați-vă cum mai duhnește a șampanie.

Polițistul: Mi se pare că seamănă cu cineva. **Portarul:** Și mie îmi pare.

Polițistul: Seamănă un pic cu domnitorul nostru. Seamănă cu Alexandru Suțto.

Portarul: Cum puteți spune că Alexandru Suțto, domnitorul nostru,

seamănă cu un cadavru? Cum puteți spune una ca asta? Cum?

Polițistul: Am greșit, domnule.

Portarul: Se mai întâmplă, domnule.

Polițistul: Vă rog să nu mă turnați la nimeni.

Portarul: Bine, domnule.

Polițistul: Dă-mi-1 mie.

Portarul: Luați-1.

Polițistul (*la mobil*): Alo, secția de poliție? **Un alt polițist (*la mobil*):** Da, secția de poliție. **Polițistul:** Am găsit un cadavru.

Un alt polițist: Unde?

Polițistul: Pe stradă.

Un alt polițist: Unde a murit pe stradă?

Polițistul: într-o budă. S-a îmbătat, s-a bătut cu cineva și a murit într-o...budă.

Un alt polițist: Are bani la el?

Polițistul: Mă întrebați dacă are bani la el?

Un alt polițist: Da, te întreb.

Polițistul: Nu, nu are, pentru că nici haine nu are.

Un alt polițist: Atunci aruncă-1!

Polițistul: Atunci să-l arunc?

Un alt polițist: Da, aruncă-1!

Polițistul: Să-l arunc în groapa de gunoi? E o groapă de gunoi alături de mine.

Un alt polițist: Da, în groapa aia de gunoi. Polițistul: Bine, îl arunc.

Polițistul aruncă cadavrul la coșul de gunoi.

Polițistul: Dacă vrei, îl poți lua de aici.

Portarul: Vă mulțumesc.

Polițistul: Nu aveți pentru ce.

Portarul: Ba, am.

Polițistul: Și ce-o să faceți cu el?

Portarul: îl duc la cimitir să-l înmormîntez.

Polițistul: Bună idee.

Portarul: Alta nu mi-a trecut prin cap. Dumneavoastră aveți vreo altă idee?

Polițistul: Nu.

Portarul: Veniți și dumneavoastră cu mine? Polițistul: Unde?

Portarul: La cimitir.

Polițistul: E încă devreme pentru mine.

Portarul: Vă înțeleg.

Polițistul: Eu nu am timp de așa ceva.

Portarul: De ce?

Polițistul: Astăzi au loc alegerile. Eu mă grăbesc la alegeri.

Portarul: Și pentru cine o să va dați votul?

Polițistul: Îmi voi da votul pentru actualul domnitor, adică pentru Alexandru Suțto. E un om foarte de treabă Alexandru Suțto care a făcut și va face enorm de mult pentru țara noastră.

Numai în Alexandru Suțto am toată încrederea. Și dumneavoastră?

Portarul: Și eu, de asemenea.

Polițistul: Alexandru Suțto e un om cinstit, curajos, care are grijă de cei sărmani. Alexandru Suțto o să ne majoreze salariile și o să ieftinească

energia electrică, gazul și apa.

Portarul: Aveți perfectă dreptate.

Polițistul: Dar dumneavoastră nu credeți tot așa? Portarul: Ba da, eu tot așa cred.

Polițistul: Eu plec să-mi dau votul pentru actualul domnitor, adică pentru Alexandru Suțto.

Portarul: Foarte bine faceți, domnule. Iar eu am să mă duc să înmormîntez cadavrul ăsta în cimitir. Vă doresc baftă! Sper că va câștiga Alexandru Suțto. Lui Alexandru Suțto îi plac filmele americane cu Al Pacino. Lui Alexandru Suțto îi place brînză și ceapa. Alexandru Suțto poartă adidași. Sper să câștige Alexandru Suțto. Baftă, Alexandru Suțto!

Portarul ia cadavrul lui Alexandru Suțto din groapa de gunoi și se îndreaptă spre cimitir.

Scena 3

în cimitir.

Bucătarul (*la dmitir, în fața gropii*): Am venit să vă spun o veste extraordinară.

Portarul: Ce veste? Ce, mi-ai adus ochelarii de soare?

Bucătarul: Da, ți i-am adus. (*Portarul se apucă să bea direct din sticlă*) Chiar nu știi nimic?

Portarul: Absolut nimic.

Bucătarul: Alegerile s-au sfârșit.

Portarul: Și?

Bucătarul: Toți românii și-au dat votul pentru...

Șoferul: Acest cadavru pe care acum îl băgăm în groapă.

Bucătarul: 80 la sută din populație și-a dat votul pentru el.

Șoferul: Chiar 85.

Portarul: Fantastic.

Femeia de serviciu: Ural

Bucătarul: Am învins!

Șoferul: Am câștigat!

Bucătarul: Bravol

Portarul: Felicitări, fraților!

Șoferul: Felicitări!

*Ei își strâng namile și se
îninățișează. Focuri de artificii
deasupra dmitirulia.*

**Șoferul: Focurile astea de artificii eu le-
am organizat în cinstea victoriei
noastre.**

**Bucătarul: Românii habar nu au că și-au
dat votul pentru acest cadavru peste
care noi aruncăm țărână.**

**Portarul: Românii și-au dat votul pentru
acest mort care va putrezi în acest
cimitir de la marginea orașului
nostru care se află la marginea
Europei.**

Șoferul: Ha-ha-ha-ha!

Bucătarul: Ha-ha-ha-ha!

**Șoferul: Să bem în cinstea acestui
eveniment!**

Bucătarul: Să bem!

Șoferul: Ce vreți să bem?

Bucătarul: Orice.

Șoferul: Eu vă propun să bem vin

italienesc și vin franțuzesc.

Dumneavoastră ce vreți?

Bucătarul: Vin franțuzesc...

Bucătarul: Iar după aceea italianesc.

Scena 4

*în anticamera domnitorului
așteaptă un domn îmbrăcat cam
neglijent.*

**Un domn din provincie: Vreau să
vorbesc cu domnitorul. Vreau să
vorbesc cu Alexandru Suțto.**

**Femeia de serviciu: în legătură cu ce
problemă?**

**Domnul din provincie: în urma
inundațiilor din vara trecută, din
1820, am rămas fără casă. Eu nu am
unde trăi.**

**Femeia de serviciu: Mă duc să văd dacă
Alexandru Suțto vă poate primi sau
nu.**

Domnul din provincie: Chiar vă rog.

Femeia de serviciu intră în biroul gol d domnitorului.

Femeia de serviciu (vorbește la mobil cu șoferul): A venit un domn din provincie care cere să fie primit de domnul Alexandru Suțto. Zice că este o victimă a ploilor din vara lui 1820 în urma cărora a rămas fără casă.

Șoferul (aruncă o nouă lopată de țărină peste cadavrul domnitorului; vorbește la mobil cu femeia de serviciu): Spune-i că în situația dumnealui sînt mii de oameni.

Femeia de serviciu: I-am spus, dar el nu vrea să plece.

Șoferul (aruncă o nouă lopată de țărină peste cadavrul domnitorului; vorbește la mobil cu femeia de serviciu): Spune-i acestui domn că domnitorul e la curent cu problemele sale.

Femeia de serviciu iese din biroul gol al domnitorului.

Femeia de serviciu: Alexandru Suțto e la curent cu problemele dumneavoastră și vă promite că le va rezolva foarte repede.

Domnul din provincie: Eu vreau să vorbesc personal cu domnitorul.

Femeia de serviciu intră din nou în biroul gol al domnitorului.

Femeia de serviciu (la mobil): El nu vrea să plece.

Bucătarul (aruncă o lopată de țărină; vorbește la mobil): Spune-i că domnitorul a găsit o soluție.

Femeia de serviciu: Alexandru Suțto a găsit o soluție pentru problema dumneavoastră.

Domnul din provincie: Eu vreau să vorbesc personal cu domnitorul.

Femeia de serviciu (la mobil): Nu vrea să plece. El vrea să vorbească personal cu domnitorul.

Șoferul (mă aruncă o lopată de țăriniță): Dă-i sandvișul de pe masă și spune-i

că-i din partea domnitorului.

Femeia de serviciu: Alexandru Suțto v-a transmis acest sandviș.

Domnul din provincie: Vă mulțumesc foarte mult. Mulțumesc, domnule Alexandru Suțto! Trăiască domnitorul! Trăiască Alexandru Suțto!

Femeia de serviciu (la mobil): S-a dus foarte mulțumit.

Șoferul: Celălalt sandviș de pe masă păstrați-l pentru următorul care va veni.

Scena 5

Foarte multă lume adunată în fața palatului domnitorului. în curtea palatului, un teren de sport acoperit Șoferul și bucătarul joacă tertis de âmp. Se face seară. Contururile celor care joacă tenis de âmp aproape că nu se disting. Cei care jucaseră tenis se retrag la o masă plină cu vodcă și cu caviar. Afară, în fața palatului

domnitorului, mulțimea adunată protestează.

Voci din mulțime: Jos domnitorul! Jos Alexandru Suțto!

Voci din mulțime: Vrem salarii la timp!

Voci din mulțime: Vrem majorarea pensiilor! Voci din mulțime: Vrem căldură!

Voci din mulțime: Vrem apă caldă!

Voci din mulțime: Vrem ieftinirea energiei electrice.

Schinime de cadru. O masă plină cu vodcă și caviar.

Portarul (apare înjugă): Sîntem pierduți! Șoferul: Ce s-a întîmplat?

Portarul: Lumea s-a adunat în fața palatului. Nu auziți ce se face afară?

Șoferul: Nu.

Portarul: Ascultați. Lumea cere demiterea domnitorului. Ei strigă jos domnitorul. Sînt șomerii Uzinei de televizoare.

Șoferul: Cîți sînt?

Portarul: Sînt mii de oameni afară. Și numărul lor crește cu fiecare clipă care trece.

Șoferul: Și ce vor?

Portarul: Ei zic că nu și-au mai primit salariile de o jumătate de an. Ei vor salarii.

Șoferul (*arunca un pahar de podea*): Spune-le că domnitorul a găsit niște soluții ca să fie reangajați.

Portarul: Le-am zis.

Șoferul: Au plecat?

Portarul: Nu. Lumea nu vrea să plece. Cum poți să mîncați și să beți așa de liniștiți cînd lumea e pe cale să ne asedieze?

Bucătarul: Eu mănînc tot timpul încet, mestec metodic și îndelung fiecare bucățică pe care o bag în gură. Așa mi-e firea mea. De ce acum aș face altfel?

Portarul: Dar acum e altceva. Lumea se pregătește de asediu.

Șoferul (*nuhând liniștit*): Și ce am putea să facem noi?

Portarul: Habar nu am, dar ceva trebuie să facem.

Bucătarul (*aruncă un pahar de podea; cioburile sar m toate părțile*): Să le dăm cîte o sticlă de vodcă și să le spunem că e din partea lui Alexandru Suț{o}.

Portarul (*iese afară cu o ladă de vodcă și strigă*): Vodcă din partea lui Alexandru Suț{o}. Luați vodcă din partea domnitorului.

Portarul se întoarce cu lada m brațe.

Șoferul: S-au împrăștiat?

Portarul: Nu.

Șoferul: Și ce fac?

Portarul: Se pregătesc să ne asedieze.

Bucătarul: Am încurcat-o rău.

Șoferul: Foarte rău.

Bucătarul: Dacă vor intra încoace, vor vedea că domnitorul nu e. Vor

descoperi că domnitorul e mort. Vor descoperi că nu e pe aici nici urmă de Alexandru Suțto.

Șoferul: Nasol. Eu sînt șoferul lui Alexandru Suțto. Toată lumea știe că mașina pe care o conduc eu este a domnitorului. Cînd mașina mea trece pe străzi, mașina mea foarte luxoasă, lumea se oprește pe trotuare și aplaudă. Ei cu toții cred că în mașină e Alexandru Suțto. Dacă vor intra înapoi, vor înțelege că au fost amăgiți și că domnitorul demult nu a mai urcat în mașina asta atît de magnifică.

Bucătarul: Și demult nu a mai pășit pragul bucătăriei mele dolidora cu tot ce-ți dorești.

Șoferul: Și nici în palatul ăsta cu patru etaje nu a mai intrat demult, ăsta în care stăm noi bine- mersi de atîția ani, fără să plătim chirie, întreținerea

sau impozite.

Bucătarul: Și nici pe covoarele astea nu a mai călcat demult Alexandru Suțo. Numai un singur covor de ăsta costă cit un salariu pe zece ani al oricărui dintre cei care protestează afară.

Șoferul: Dacă afla care-i adevărul, s-a zis cu noi!

Bucătarul: Despre fotoliile astea care au fost cumpărate tocmai din Londra și care costă o groază de bani nici nu mai vorbesc. Eu, personal, le-am cumpărat din Londra acum o lună!

Șoferul: Dumnezeuule, ce să facem?!

Portarul: Românii sparg ușa de la intrare!

Șoferul: Am sfeclit-o.

Femeia de serviciu: A fugit afară gunoierul...și... le-a spus românilor adevărul, adică le-a spus că Alexandru Suțo e mort.

Șoferul: Trădătorul!

Bucătarul: Dar românii ce-au făcut?

Femeia de serviciu: Nu l-au crezut. S-au adunat în jurul lui și...

Șoferul: Și?

Femeia de serviciu: L-au omorât.

Șoferul: O, mi s-a luat o piatră de pe inimă.

Femeia de serviciu: Dar, cu toate astea, românii au spart toate ferestrele de la parter. Și acum sparg ușa de la intrare.

Po 'tarul: Eu merg afară.

Bucătarul: Cum așa?

Șoferul: încă un trădător. Vrei să ne trădezi și tu la fel ca gunoierul?

Portarul: Nu asta-i intenția mea.

Șoferul: Dar care-i?

Portarul: Ies afară cu revolverul la mine.

Șoferul: Ești nebun.

Bucătarul: Te vor sfîrteca în bucăți.

Portarul: Nu vă faceți griji. Eu am un plan. Șoferul: Care-i?

Portarul: Voi trage cu revolverul înspre palat. Șoferul: în noi?

Portarul: Nu.

Șoferul: Dar în cine?

Bucătarul: În cine?

Șoferul: Căci în afară de noi aici nu mai e nimeni. Portarul: în domnitor.

Șoferul: Dar domnitorul e mort.

Alexandru Suțto e mort demult.

Portarul: Numai noi știm asta, dar ei nu știu nimic. Ei habar nu au de asta.

Șoferul: Bună idee.

Bucătarul: Foarte bună.

Șoferul: Numai să nu-1 omori cumva.

Vezi, fii foarte atent!

Portarul: Voi fi foarte atent. Vă promit!

Șoferul: Succes!

Bucătarul: Baftă!

Schimbare de cadru. Mulțimea asediază palatul prezidențial.

Voci din mulțime: Jos domnitorul Jos Alexandru Suțto I

Voci din mulțime: Vrem salarii la timp!

Portarul: Jos domnitorul! Jos Alexandru Suțto! Voci din mulțime: Vrem pensii!

**Portarul: Jos domnitorul! Jos Alexandru
Suțol Voci din mulțime: Vrem căldură!
Voci din mulțime: Vrem apă caldă!**

Se aud împușcături.

Voci din mulțime: Ce s-a întâmplat?

Voci din mulțime: Au tras în domnitor.

**Voci din mulțime: Au tras în Alexandru
Suțto. Voci din mulțime: L-au împușcat
pe domnitor.**

**Voci din mulțime: L-au împușcat pe
Alexandru Suțto.**

Voci din mulțime: L-au omorât?

Voci din mulțime: Domnitorul e mort?

Voci din mulțime: Domnitorul e mort?

**Voci din mulțime: Alexandru Suțto e
mort? Portarul: E doar rănit.**

Voci din mulțime: Unde e rănit?

Portarul: în umăr.

Din curtea palatului iese o mașină.

***La volan e șoferul, iar pe bancheta din
spate e bucătarul care le face din
mini oamenilor.***

Voci din mulțime: în mașina asta e domnitorul. Asta e mașina domnitorului. Domnitorul e dus la spital. Alexandru Suțto ne face din mină.

Portarul: Și eu îl văd pe domnitor. Alexandru Suțto e în mașină. Domnitorul ne flutură din mâini.

Voci din mulțime: Domnitorul este rănit la umăr, dar e viu.

Voci din mulțime: Ural Domnitorul e viu! Voci din mulțime: Ura! Alexandru Suțto e viu.

Gțiva polițiști îl duc legat fedeleș pe un individ. E polițistul care dimineața își dăduse votul pentru domnitor.

Voci din mulțime: Țsta-i infractorul.

Voci din mulțime: Țsta a tras în domnitor.

Voci din mulțime: Țsta a tras în Alexandru Suțto! Voci din mulțime:

**Ticălosul. La zdup cu el! Voci din
mulțime: Pe el!**

***Mulțimea tăbară asupra
polițistului care dimineața și-a dat
votul pentru domnitor pînă îl lasă
într-o baltă de sînge, fără cunoștință.***

**Portarul: Domnilor, important este că
domnitorul e viu!**

**Voci din mulțime: Ura! Domnitorul e
viu! Voci din mulțime: Ura ! Domnitorul
e viu!**

**Voci din mulțime: Ura! Alexandru Suțto
e viu! Voci din mulțime: Trăiască
domnitorul!**

**Voci din mulțime: Trăiască Alexandru
Suțto!**

***Lumea se împrăștie jeridță. Șoferul
se întoarce conducând mașina, pe
bancheta din spate bucătarul își
desface bandajul de la umăr, murdar
de vopsea roșie. Portarul se întoarce
pe jos. Cu toții se așază la masa faină***

cu vodcă și caviar.

Scena 6

*în birou. La niasa plină cu vodcă și
caviar.*

Portarul: S-a rezolvat.

Bucătarul: Bravo.

**Portarul: Toată lumea s-a împrăștiat
mulțumită că Alexandru Suțto a
rămas în viață.**

Șoferul: Bravo! Bravo!

**Portarul: Ziarele au și scris deja despre
atentat și despre cum domnitorul a
scăpat cu viață. Un ziarist a descris
chiar cum s-a întâlnit cu Alexandru
Suțto după atentat. A scris că
Alexandru Suțto, chiar rănit, chiar în
mașina care-l ducea la spital, lucra
asupra unui nou proiect social de-a
ridica nivelul de viață al oamenilor.**

**Șoferul: Ziaristul ăsta este dat naibii.
Probabil că vrea lot pentru casă. Ia**

uită-te, nu e cererea lui pe masă?

Femeia de serviciu: E cererea lui.

Șoferul: Să mai bem un pahar de vodcă.

Bucătarul: Să mai bem.

Femeia de serviciu: Și ce să fac cu cererea?

Șoferul: Arunc-o la coșul de gunoi!

Bate cineva la ușă. Intră femeia de serviciu.

Portarul: E o nouă problemă?

Femeia de serviciu: Da, e o nouă problemă. Un redactor de la televiziune vrea să-i ia un interviu domnitorului.

Se aude vocea redactorului de televiziune din anticameră.

Redactorul de televiziune: Vreau să-i iau un interviu lui Alexandru Suțo care a supraviețuit unui grav atentat.

Șoferul: Spune-i că domnitorul e acum ocupat deoarece privește chiar acum

reportajul realizat de redactorul de televiziune care vrea să-i ia interviu.

Femeia de servdu iese în anticameră. își suflecă Justa fină ând i se văd coapsele.

Femeia de serviciu: Domnitorul e ocupat deoarece privește chiar acum, la televizor, reportajul dumneavoastră. De aceea, Alexandru Suțto nu vă poate primi acum pe cînd eu v-aș putea primi.

Redactorul de televiziune: Atunci să mergem cît mai repede la mine. Doamne, ce fericit sînt să merg acasă, la mine, cu femeia de serviciu a domnitorului. Sînt pur și simplu fericit. O, ce frumoasă sînteți! Eu m-am îndrăgostit de dumneavoastră! Să mergem chiar acum la mine. Femeia de serviciu: Pentru moment, eu nu pot pentru că Alexandru Suțto mai are nevoie de mine aici. Dar voi veni mai

târziu. Lăsați-mi adresa și am să vin eu un pic mai târziu.

Redactorul pleacă privind-o cu admirație.

Femeia de serviciu: Redactorul a plecat... foarte fericit.

Femeia de serviciu iese cu o pungă de stide

goale de vodcă.

Portarul: Of, am scăpat și de ăsta.

Femeia de serviciu intră din nai cu o pungă plină de sticle nedestupaie încă.

Femeia de serviciu (punînd sticlele pline pe masă și luîndu-le pe cele goale): Au venit niște bătrîni care vor să-i dea flori lui Alexandru Suțto care a rămas în viață după atentat.

Șoferul: Spune-le că domnitorul le mulțumește pentru flori și își cere

scuze că nu îi poate primi pentru că ...e ocupat. Dă-le mai bine sandvișul ăla care a mai rămas pe masă și spune-le că-i din partea domnitorului.

Femeia de serviciu iese și peste o bucată de vreme intră din nou cu niște caviar în nună.

Femeia de serviciu: Le-am dat sandvișul pe care s-au bătut cine să-l mănânce. Le-am spus că sandvișul e din partea lui Alexandru Suțto. Au plecat foarte fericiți.

Șoferul: Of, am scăpat și de bătrînii ăștia. Florile aruncați-le la coșul de gunoi! Prieteni, să bem!

Scena 7

în cimitir.

Bucătarul (în fața momnntidid):
Alexandru Suțto, au trecut patru ani

de cînd conduceți România din această groapă. V-ați descurcat bine. Felicitări, domnule Alexandru Suțto.

Șoferul (*m fața morrmntuhâ*): Astăzi au loc noi alegeri. Și noi tot pe dumneavoastră v-am propus, Alexandru Suțto, pentru postul de domnitor.

Bucătarul: Singura candidatură pe care am propus-o este tot a dumneavoastră. Alexandru Suțto.

Șoferul: Da, altă candidatură mai bună nu avem. **Bucătarul:** Domnilor, alegerile s-au terminat. **Șoferul (*în fața nvrnîntuLui*):** Domnule Alexandru Suțto, dumneavoastră ați fost ales din nou în fruntea României.

Portarul (*în fața momântului*): Felicitări, domnule Alexandru Suțto!

Femeia de serviciu (*stă îmbrăcată în blănuri în fața momântului*):

Felicitări, domnule Alexandru Suțto!

Șoferul: Prieteni, să bem!

Bucătarul: Ura!

Șoferul: Am învins din nou.

Portarul: Să bem!

Femeia de serviciu: Să bem!

Șoferul: Ce vreți să bem?

Portarul: Dar ce ne puteți propune?

Șoferul: Vin italianesc sau vin

franțuzesc. Bucătarul: Mai întâi

franțuzesc și, după aceea,... Portarul:

Vin italianesc.

Cortina

***(Acest text se bazează pe o istorie reală care a
avut loc în
spațiul carpato-danubian la 13 ianuarie 1821.
Alexandru
Suțto a fost un personaj real, cunoscut absolut
de toți
românii. De aceea, toate asemănările cu
realitatea nu
sunt deloc întâmplătoare.)***

Personajele:

Surugiul

Bucătarul Spălătoreasă

Paharnicul

Ienicerul Gunoierul

Voci din mulțime

**Nota: Varianta 2 - Autorul ne-a prezentat și o
altă variantă a piesei înscrisă la concura și
declarată răștig^tnarp. Am considerat**

că e bine să o publicăm.

Scena I

Interiorul unei case. Toată lumea face curat. Se faoe seară. Contururile celor con fac curat aproape că nu se disting.

Surugiul: Nu am să mătur mai departe duşumeaua.

Bucătarul: Nu?

Surugiul: Nu.

Bucătarul: Dar e un ordin.

Surugiul: Mă doare în cot de toate ordinele, comenzile şi însărcinările din lume.

Bucătarul: Dă-i drumul că e interesant. Zi mai departe!

Surugiul: Eu am zis tot ce am avut de zis.

Bucătarul: Ce s-a întâmplat cu tine: ai lipsit cinci minute şi ai devenit, brusc, curajos, aşa cum nu ai fost niciodată pînă acum?

Surugiul: Eu am fost la closet. Pur şi

**simplu am fost la closet să-mi satisfac
nevoile.**

**Bucătarul: Și asta explică tot? Cît de
simplu e să ajungi un om îndrăzneț.**

Surugiul: Nu-i vorba despre asta.

Bucătarul: Dar despre ce-i vorba?

**Surugiul: L-am văzut acolo pe Alexandru
Suțto. Bucătarul: Pe cine?**

Surugiul: Pe Alexandru Suțto.

**Bucătarul: Și de ce nu mi-ai spus de la
bun început?**

Surugiul: Am uitat

Bucătarul: El e în closet?

Surugiul: Da, e în closet.

**Bucătarul: Dar el ne-a spus că se duce
la agățat femei în Băneasa și că,
atunci cînd se va întoarce, vrea ca
toate încăperile să strălucească lună.
înseamnă că nu a mai ajuns în
Băneasa?**

Surugiul: Se pare că nu a ajuns.

**Bucătarul: E foarte bine, pentru că noi
încă nu am terminat să facem curat,**

iar el o să ne facă zile fripte pentru asta.

Surugiul: Deja nu o să ne mai facă nimic. **Bucătarul:** Ce vrei să spui cu asta?

Surugiul: Alexandru Suțto e mort.

Bucătarul: Nici eu nu mai vreau să spăl mai departe dușumeaua. Mă doare în cot de ordinul lui Alexandru Suțto. Toată lumea să se oprească din lucru pentru că această însărcinare nu mai este valabilă. Și ce-a pățit?

Surugiul: I s-a oprit inima în loc în closetul din curte.

Bucătarul: Și l-a scos cineva din closet?

Surugiul: Nu l-a scos nimeni. **Bucătarul:** Și în ce closet e? **Surugiul:** în closetul din față.

Bucătarul: Du-te și-l scoate din closet!

Surugiul: Eu?

Bucătarul: Da, tu.

Surugiul: Eu nu vreau să mă duc.

Bucătarul: De ce?

Surugiul: Pentru că, deja, mi-am satisfăcut nevoile. **Bucătarul:** Atunci trimite pe altcineva să-l scoată de acolo.

Surugiul: Bine.

Bucătarul: Urgent!

Surugiul: Ei, tu, vino încoa!

Paharnicul: Dar eu am treabă la masă.

Surugiul: Lasă masa aia în pace că sînt probleme mai importante de rezolvat.

Paharnicul: Vă ascult.

Surugiul: în timp ce făcea pipi, individului ăla i s-a oprit inima în loc.

Paharnicul: Pipi?

Surugiul: Da, pipi. Dar nu despre asta-i vorba, ci despre faptul că i s-a oprit inima în loc. Ai înțeles?

Paharnicul: Am înțeles.

Surugiul: Scoate-1 din closet și adu-1 încoa.

Paharnicul: L-am scos.

Surugiul: Acum adu-1 în fața noastră.

Paharnicul: E destul de greu.

Surugiul: Fă și tu un efort.

Paharnicul: Bine.

Bucătarul: încheie-i şliţul!

Paharnicul: Eu?

Bucătarul: Da, tu.

Paharnicul: Eu nu pot să-i închei şliţul unui...tip.

Surugiul: Dar e un individ mort.

Paharnicul: Cu atît mai mult.

Surugiul: înseamnă că eşti un tip cam pudic, nu-i aşa?

Paharnicul: Aşa e. Tot timpul am fost aşa. De ce aş fi acum altfel? Am şi eu în viaţă nişte principii ale mele pe care le respect. De ce le-aş încălca anume acum?

Spălătoreasă: Pot să-i închei eu şliţul.

Bucătarul: încheie-1.

Spălătoreasă: Domnilor, dar ăsta-i Alexandru Suţţo? Nu-i aşa că-i Alexandru Suţţo?

Bucătarul: Ai dreptate.

Surugiul: Aşa e.

Bucătarul: într-adevăr, e Alexandru

Suțto.

Paharnicul: E Alexandru Suțtol Cît de ciudat e că nu l-am recunoscut de la bun început.

Spălătoreasă: Dumnezeuule, acesta e Alexandru Suțto!

Paharnicul: Niciodată în viață nu mi-aș fi imaginat că acesta e Alexandru Suțto.

Spălătoreasă: Uluitor!

Surugiul: Lăsați vorba și așezați-1 pe scaun pe Alexandru Suțto.

Paharnicul: Pe scaunul lui.

Surugiul: Bineînțeleș, pe al lui.

Spălătoreasă: Bine, îl așezăm.

Paharnicul așază cadavrul lui Alexandru Suțto pe scaun. Surugiul și bucătarul încep o partida de zaruri.

Surugiul: Acum e serviciul tău.

Bucătarul: Fii pe fază.

Paharnicul: Domnule, și ce fac eu mai departe cu Alexandru Suțto?

Surugiul: Cu cine?

Paharnicul: Cum, cu cine? Cu Alexandru Suțto căruia i s-a oprit inima în loc în vreme ce se pișa.

Surugiul: Dar care-i problema?

Paharnicul: El alunecă de pe scaun.

Bucătarul: Ia-l în brațe.

Paharnicul: Nu pot să-l iau în brațe.

Surugiul: Dar acum e o situație mai specială.

Paharnicul: Am și eu niște principii ale mele pe care nu le încalc niciodată. De ce le-aș încălca acum?

Spălătoreasă: îl pot lua eu în brațe pe Alexandru Suțto.

Bucătarul: Ia-l!

Paharnicul: Ce dezmățată ești! Mă dezamăgești!

Surugiul (*i se adresează bucătarului*): îți închipui, Alexandru Suțto stă în fața noastră și nu ne mai spune nimic.

Bucătarul: Nu-mi pot crede ochilor.

Surugiul: Alexandru Suțto care tuna mereu și fulgera tot timpul când era

cazul și când nu era, acum tace mîlc. Acum stă în fața noastră și nu mai zice absolut nimic.

Bucătarul: Acum noi jucăm zaruri, iar Alexandru Suțto ne privește de pe scaunul ăsta fără măcar a crîcni ceva. Este prima dată în viață când jucăm zaruri de față cu Alexandru Suțto, și tot pentru prima dată în viață el nu ne mai cere nimic: nici să-i aducem de mîncare, de băut, să-l dezbrăcăm, să-i aducem femei și muzicanți, să-i facem vînt cu evantaiul sau mai știu eu ce. El nu ne mai ordonă nimic.

Bucătarul: Alexadru Suțto, după cum se vede, poate fi și un om de treabă.

Spălătoreasă: Alexandru Suțto alunecă. Nu-1 mai pot ține în brațe.

Paharnicul: Nici eu.

Surugiul: Lăsa-ți-1 să cadă. **Paharnicul:** Acum pot să plec?

Bucătarul: Nu.

Paharnicul: Atunci am să stau.

Spălătoreasă: Nu sînteți împotrivă să

mă întind alături de Alexandru Suțto?

Bucătarul: Nu, bineînțeles.

Surugiul: Dumnezeuule, dar ce-o să facem acum? Bucătarul: Ce-ai în vedere?

Surugiul: Sîntem pierduți.

Bucătarul: De ce crezi asta?

Surugiul: Pentru că, dacă românii vor afla că Alexandru Suțto nu mai e în viață, s-a zis și cu noi. Noi nu știm nici să citim sau să scriem prea bine, la fel cum nu prea știa nici Alexandru Suțto, astfel încît noul domnitor nu o să ne mai țină pe lîngă el.

Bucătarul: Și nu știm bine nici o limbă.

Surugiul: Nici măcar limba maternă nu o cunoaștem prea bine. Căci, în ultimul timp, mai vorbeam în română doar cu caii mei.

Bucătarul: Nici pe mine noul domnitor nu o să mă țină pe lîngă el, deoarece nici bucătăria grecească, nici cea turcească, dar nici cea românească nu o știu prea bine. Știu doar să

mănînc. Aici m-a băgat spălătoreasă care e iubovnica mea și care se culca cu Alexandru Suțto. După ce m-am aranjat eu aici, te-am adus și pe tine încoace, culegîndu-te de pe drumuri. Ții minte?

Surugiul: Țin minte, bineînțeles, deoarece spălătoreasă este soția mea.

Bucătarul: Acum e însă foarte nasol, căci ea nu va mai avea cu cine se culca.

Oare ce ne vom face? Surugiul:

Important este ca românii să nu știe că Alexandra Suțto nu mai e în viață.

Bucătarul: Dar dacă românii vor întreba unde e

Alexandru Suțto, ce-o să le spunem?

Surugiul: Va trebui să nu le spunem

nimic. Bucătarul: Ba nu, va trebui să le spunem tuturor că e mort cît încă nu au aflat din alte surse. Du-te și anunță-le românii vestea morții lui Alexandru Suțto.

Paharnicul: Eu? Bucătarul: Da, tu.

Paharnicul: Mă duc. Surugiul: Nu te du.

Paharnicul: Nu mă duc.

Bucătarul: Trebuie să le spunem românilor că Alexandru Suțto a murit. Du-te și le spune românilor că Alexandru Suțto a muriți Paharnicul: Mă duc.

Surugiul: Nu trebuie să le spunem nimic. Nu te du

nicăieri și nu le spune nimic!

Paharnicul: Nu mă duc nicăieri și nu le spun nimic. Surugiul: Nici un român nu trebuie să afle că Alexandru Suțto a murit. Nici măcar unul. Cu atît mai mult turcii, căci s-ar putea să-i ia caftanul înapoi. De asta depinde soarta noastră de mai departe. Numai așa ne putem păstra privilegiile pe care le avem acum: să mîncăm, să bem și să chefuim pe degeaba, oricît ne-am dori. Acum nimeni nu o să ne mai ceară să facem ceva - să înhămăm sau să deshămăm caii, să facem mîncare și s-o servim la masă, să-l descălțăm de bocanci, să-l

dezbrăcăm de haine, să rînim grajdul sau să-i turnăm vin în pahare. Acum putem să huzurim și noi în voie.

Bucătarul: Crezi?

Surugiul: Bineînțeles. Vom putea însă să profităm de situația asta numai dacă vom ascunde de toți că Alexandru Suțto e mort.

Bucătarul: Trebuie să ne gîndim și la alte soluții.

Surugiul: La care? Sau vrei din nou să fii sluga nu știu cui și să te spetești din zori și pînă noaptea tîrziu?

Bucătarul: Fără doar și poate că nu vreau.

Surugiul: Atunci lasă vorba și aruncă zarurile. Este serviciul tău.

Bucătarul: Scopul meu este să cîștig toate partidele pe care le joc cu tine.

Surugiul: Și eu tot asta mi-am propus.

Bucătarul: Atenție! Eu merg!

Paharnicul: Domnilor, dar cu caftanul lui Alexandru Suțto ce facem?

Bucătarul: Dar ce s-a întâmplat cu caftanul lui?

Paharnicul: Spălătoreasă l-a dezbrăcat de caftan pe Alexandru Suțto. Și sub caftan, el e îmbrăcat în haine europenești. Culmea! Nouă ne cerea să purtăm haine turcești, iar el, uite ce făcea, purta pe dedesupt haine europenești. Vă închipuiți așa ceva?

Bucătarul: Ciudat de tot

Surugiul: Dumnezeule, ce perfid era!

Paharnicul: Pînă acum, nu am văzut niciodată în viața mea haine europenești.

Bucătarul: Nici eu nu am văzut, dar pe mine nici nu mă interesează.

Paharnicul: I-aș putea lua eu hainele europenești? **Surugiul:** Ia-le!

Paharnicul: Și sacoul, și pantalonii, și cămașa?

Surugiul: Da. Și sacoul, și pantalonii, și cămașa. **Bucătarul:** Numai să le îmbraci sub alea turcești. **Paharnicul:** Bine.

Surugiul: Ceasul de la mîna dreaptă a lui Alexandru Suțto însă, dă-mi-I mie.

Paharnicul: Doamne, ce curioase mai sunt!

Bucătarul: Iar mie lanțul de aur de la gîtul lui Alexandru Suțto.

Paharnicul: Luați-le! Eu însă am să mă îmbrac chiar acum în hainele europenești ale lui Alexandru Suțto. Am să-i îmbrac chiar și chiloții săi europenești.

Surugiul: îmbracă-i!

Paharnicul: Niciodată nu am purtat asemenea haine! Dumnezeuule, ce sacou negru! Ce pantaloni! Ce cămașă! Ce chiloți!

Bucătarul: Acum stai jos Ungă ei.

Paharnicul: Nu mă așez ca să nu-mi șifonez hainele mele noi, de stofă.

Bucătarul: Stai jos, ți-am spus.

Paharnicul: Mă așez, dar nu alături de ei. Mă așez în pirostrie. Am și eu anumite principii în viață pe care nu vreau să le încalc chiar acum.

Bucătarul: Vreau ceva să beau.

Surugiul: Și eu.

Bucătarul: Adă-ne o șampanie din lada de lângă geam.

Paharnicul: Dar aia e șampania lui Alexandru Suț(o pe care a pregătit-o pentru cheful din seara asta. E șampania lui Alexandru Suțto.

Bucătarul: Blegule, Alexandru Suțto nu mai e! **Paharnicul:** Exact, nu mai el

Bucătarul: Atunci?

Paharnicul: Vă aduc îndată. Și cu mortu ce să fac? **Surugiul:** Are grijă de el spălătoreasă.

Paharnicul: Vin îndată.

Paharnicul se întoarce cu o sticlă de șampanie.

Bucătarul: Să bem pentru domnitorul nostru. **Surugiul:** Să bem pentru domnitorul nostru. **Bucătarul:** Să bem pentru domnitorul nostru care a murit de trei zile. Să bem pentru Alexandru Suțto.

Surugiul: Noroc, măria ta!

**Bucătarul: Toarnă-i și lui Alexandru
Suțto un pahar de șampanie în gură!**

Paharnicul: Dar oare el vrea...șampanie?

Bucătarul: Sigur că vrea.

**Surugiul: închină și tu un pahar, cu noi.
Alexandru Suțto!**

**Bucătarul: în sfârșit, acum am și eu
posibilitatea să beau cu Alexandru
Suțto!**

**Surugiul: Și eu pentru prima dată în
viață am să ciocnesc cu Alexandru
Suțto!**

**Bucătarul: Tu de ce nu bei cu noi pentru
Alexandru Suțto?**

**Paharnicul: Pentru că eu, de felul meu,
nu prea beau șampanie.**

**Bucătarul: Ești cam fricos, bătrîne. Stai
cam prost la capitolul curaj și
îndrăzneală politică. Bea un pahar de
șampanie împreună cu Alexandru
Suțto.**

Surugiul: Nu te uita la copacul din față,

unde te-ai pișat un pic mai înainte, ci la Alexandru Suțto.

Bucătarul: Uită-te în ochii lui Alexandru Suțto. O asemenea ocazie nu o să se mai repete degrabă.

Paharnicul: Dar el are ochii închiși.

Bucătarul: Stai că am să-i ridic eu pleoapele! Așa! Acum uită-te în ochii lui!

Surugiul: Privește-1 măcar o dată în viață în ochi pe Alexandru Suțto.

Paharnicul: îl privesc.

Surugiul: Minți!

Bucătarul: De ce nu-1 privești în ochi pe Alexandru Suțto?

Paharnicul: Pentru că mi-e frică.

Bucătarul: Nu trebuie să-ți fie. Domnitorul nostru în fața căruia și noi tremuram altădată de frică, acum e mort.

Surugiul: Acum sîntem liberi să facem ce vrem. Uite, de exemplu, eu am să mă așez pe scaunul pe care stătea el tot timpul și nu o să mi se întîmple

**nimic și nimeni nu o să-mi spună
nimic. Crezi?**

**Paharnicul: Oare chiar să ai tu atîta
curaj? Surugiul: Am.**

*Surugiul se așează, pe scaunul pe
care, de obicei, stătea Alexandru
Suțto.*

Surugiul: Ei, a crăpat cerul?

Paharnicul: Nu.

Surugiul: Mi-a zis cineva ceva?

Paharnicul: Nimeni nu ți-a zis nimic.

Surugiul: Și Alexandru Suțto?

**Paharnicul: Nici*Alexandru Suțto nu ți-a
zis nimc.**

Surugiul: Dar de ce nu mi-a zis nimic.

Paharnicul: Nu știu exact.

**Surugiul: Nu mi-a zis nimic pentru că
nu are curaj. Acum toamă-mi
șampanie în cupa lui. Vreau să beau
șampanie din cupa lui.**

Paharnicul: Dar, totuși, asta e cupa lui.

Surugiul bea șampanie din cupa lui Alexandru Suțto.

Surugiul: A ripostat în vreun fel?

Paharnicul: Nu.

Surugiul: Acum putem face ce vrem pentru că suntem slugi libere. Acum nu mai avem cui să-i dăm socoteală.

Bucătarul: Sîntem slugi libere! Putem să bem chiar și șampanie de față cu Alexandru Suțto și chiar împreună cu Alexandru Suțto. Ia toamă-i, din nou, un pahar de șampanie lui Alexandru Suțto în gură pentru că vreau ca el, măcar o singură dată în viață, să se îmbete împreună cu noi. Sănătate, măria ta! Sănătate! Vreau să-l îmbătăm, așa cum ne îmbăta și el pe noi, și să rîdem de el. Toamă-i toată șampania în gură.

Surugiul îi toarnă toată șampania lui Alexandru Suțto în gură.

Surugiul: Nu știu de ce, dar eu simt o dorință nebună să-l scuipe în față pe Alexandru Suțto, așa cum făcea și el când se îmbăta.

Bucătarul: Scuipă-l!

Surugiul îl scuipă în față.

Surugiul: Acum scuipă-1 și tu pe Alexandru Suțto între ochii

Paharnicul: Eu?

Surugiul: Da, tu!

Paharnicul: îl scuip.

Surugiul: Nu l-ai scuipat cum trebuie. L-ai scuipat cu ochii închiși și scuipatul tău a nimerit în altă parte. Ai nimerit în coșul de gunoi.

Bucătarul: Ce-i cu tine? De ce tremuri?

Surugiul: încă îți mai este frică de Alexandru Suțto?

Paharnicul: Un pic.

Bucătarul: Nu are de ce să-ți fie frică.

Surugiul: Nu are de ce să-ți fie frică pentru că Alexandru Suțto e mort.

Paharnicul: Știu asta, dar, oricum, nu știu de ce mi-e teamă.

Surugiul: Uite, ca să te convingi că nu are de ce să-ți fie teamă, am să-l scuip, din nou, și Alexandru Suțto nu o să zică nici mflc, ba chiar o să-i placă. Așa. îmi adun toată saliva în gură. Fac doi pași spre Alexandru Suțto. Mă apropii. Și... L-am scuipat! Ura! L-am scuipat din nou în față pe Alexandru Suțto! Ura! Doamne, ce tare sînt și ce curajos! Iată așa ar trebui să-l scuipi și tu. Hai, încearcă.

Sururgud își suflecă mîimle și îl scuipă din nou.

Bucătarul: Bravo!

Paharnicul: Sînt gata să-l scuip și eu în față pe Alexandru Suțto.

Bucătarul: Acum va trebui să aștepți un pic., .la coadă. Acum e rîndul meu.

Surugiul: Și, după aceea, al meu.

Surugiul șt bucătarul îl scuipă, pe rind, pe Alexandru Suțto.

Bucătarul: Nu știu de ce, dar am chef să-i ard și o palmă lui Alexandru Suțto.

Surugiul: Arde-i!

Bucătarul îi arde o palmă, Jură să se uite însă la Alexandru Suțto.

Bucătarul: Palma asta e pentru că îmi cereai să-ți spăl în fiecare seară picioarele. De acum încolo, sper că nu ai să-mi mai ceri să-ți spăl picioarele!

Surugiul: Bravo!

Paharnicul: Și eu vreau să-i lipesc una.

Surugiul: Stai la coadă.

Bucătarul: Acum am să-i trag și un picior în burtă lui Alexandru Suțto. Așa. Ticălosule, să ții minte și să nu mă mai pui mult să-ți spăl vasele, noaptea, așa cum ai făcut-o acum patru zile, când m-ai trezit din somn

și mi-ai cerut să spăl toate farfuriile murdare din casă. Așa. Nenorocitul, piciorul ăsta e pentru faptul că m-ai făcut țăran. Lepră ce ești!

Bucătarul îi arde pidoare în burtă.

Spălătoreasă (*transpirată, îl trage într-o parte*): Asta-i prea de tot.

Bucătarul: Cum așa?

Spălătoreasă (*transpirată, îndepărtându-l de Alexandru Suțto*): Oricum, Alexandru Suțto încă mai e domnitorul nostru.

Bucătarul: Că bine zici...

Bucătarul o îtribrățișează, o îmbrățișează cu patimă.

Surugiul: Ba-te cineva în poartă

Bucătarul (*către paharnic*): Du-te și vezi cine-i!

Paharnicul: A venit soția lui Alexandru Suțto și vrea să intre încoace.

Surugiul: Ce să facem?

Bucătarul: Nu știu.

Surugiul: Să-i spunem care-i situația sau nu? Bucătarul: Să-i spunem.

Surugiul: Ba nu, ea nu trebuie să știe nimic. Bucătarul: Dar ea este soția lui Alexandru Suțo? Surugiul: Mare lucru!

Bucătarul: Du-te și spune-i!

Paharnicul: Dar ea deja a plecat.

Surugiul: Așa de repede?

Paharnicul: A plecat cu... ibovnicul ei.

Bucătarul: Nu i-ai spus că soțul ei e... mort?

Paharnicul: Nu.

Bucătarul: De ce?

Paharnicul: Pentru că nu m-a întrebat.

Surugiul: Bravo. E bine că nu a aflat, căci s-ar fi putut să le povestească și altor... ibovnici de-ai ei, astfel încât vestea ar fi putut ajunge și la urechile boierilor, iar apoi a turcilor, iar aceștia ar fi putut să-i retragă caftanul și atunci s-ar fi zis cu noi.

Bucătarul: Că bine zici.

Surugiul: Alexandru Suțto este singura noastră șansă.

Bucătarul: Domnitorul nostru mort este salvarea noastră.

Surugiul: Este singura noastră garanție c-o să trăim fără griji și mai departe.

Bucătarul: Și să huzurim în voie, așa cum o să ne taie capul.

Surugiul: Vom chema femeii, vom aduce vin, muzicanți și mâncare cît o să ne poștească inima pentru care nu vom plăti un sfanț. Căci cine ar îndrăzni să-i ceară bani domnitorului?

Paharnicul: Nimeni.

Surugiul: Vom da o raită prin oraș și pe femeile cele mai frumoase le vom aduce înapoi, indiferent că sunt sau nu măritate.

Paharnicul: Așa cum obișnuia și Alexandru Suțto. **Bucătarul:** Anume așa.

Surugiul: Dar pentru asta trebuie să ne purtăm așa de parcă Alexandru Suțto mai e în viață, iar noi nu facem nimic

altceva decît că-i executăm comenzile. Ați înțeles?

Bucătarul: Am înțeles.

Paharnicul: Domnitorul nu e mort. Domnitorul nostru, adică cadavrul ăsta, e viu. Alexandru Suțto e viu, o duce bine mersi, poartă turban și joacă zaruri... cu niște femei.

Surugiul: Domnule Alexandru Suțto, mai vreți ceva? Cît vă gîndiți, să aștept în spatele dumneavoastră? Bine, măria ta. Bine, aștept.

După ce își spune replica, U scui pă în față.

Bucătarul: Dar poate vreți să mîncăți? Căci de trei zile nu ați mai luat nimic în gură. Ce ați vrea să vă pregătesc pentru diseară? Un curcan umplut? Bine, măria ta. Mă duc la bucătărie să-l pregătesc. La cină să le chem și pe fete? Dar din ce cartier? Bine, măria ta, am să le chem pe cele din Cotroceni.

După ce își spune replica, îl scuipă înjață.

Surugiul: Dar poate ați vrea să vă plimb cu răd- vanul prin oraș. Vreți?

Bucătarul: Vrea, bineînțeles că vrea. Arde de nerăbdare să se plimbe în după-amiaza asta prin București ca să pună ochii pe femeile pe care nu le-a avut încă.

Surugiul: Atunci am să pregătesc rădvanul.

Bucătarul: Chiar ar fi bine să ieși cu rădvanul lui Alexandru Suțto prin oraș ca oamenii să-l vadă și să-l ovaționeze, iar femeile să fugă din calea lui, speriate (*de odăi lumii*) că domnitorul a ieșit în oraș. Vezi, pescuiește și tu câteva gospodinei

Surugiul: Călușilor, veniți la tata.

Surugiul înhamă caii.

Surugiul: Să-l urc și pe el în trăsură.

Bucătarul: Nu-i nevoie căci, oricum,

geamurile sunt acoperite. Lumea o să-i vadă rădvanul și, automat, o să creadă că înăuntrul e Alexandru Suțo.

Surugiul: Am plecat. Haide, călușilor!

Surugiul nnmnd rădvanul prin oraș.

Surugiul: La o parte că trece domnitorul.

Surugiul: Faceți-i drum domnitorului.

Surugiul: Ce problemă aveți? Am să-i spun domnitorului. Toate jalbele mi le puteți da mie. Diseară, Domnitorul o să ia cunoștință de ele.

Surugiul: Măria ta, lumea vă dorește sănătate. Oameni buni, domnitorul vă salută!

Mai mulți oameni, adunați la marginea drumului, aplaudă când trece pe lângă ei rădvanul

Voci din mulțime: în rădvan e

domnitorul. Alexandru Suțto ne face din mină. Asta e mîna domnitorului.

Voci din mulțime: Și eu îl văd pe domnitor. Alexandru Suțto e în rădvan. Domnitorul ne flutură din mîini. Astea-s mîinile domnitorului.

Lumea aleargă după trăsură să sărute năinUe domnitorului.

Voci din mulțime: Trăiască Alexandru Suțtol Voci din mulțime: Trăiască Alexandru Suțto!

Voci feminine din mulțime: Da, vreau să vin, măria ta, dar bărbatul meu e lingă mine. Vin numai dacă îl luați și pe el.

Surugiul se întoarce la curte.

Bucătarul: Cum a fost plimbarea?

Surugiul: Minunată.

Bucătarul: Și cum s-a simțit măria sa?

Surugiul: Foarte bine. A spus bancuri tot drumul. Bucătarul: Și oamenii?

Surugiul: L-au ovaționat tot timpul, cu toate că, din cauza lui, o duc foarte rău, iar eu lucrul ăsta nu l-am înțeles niciodată, dar, cu atît mai bine e pentru noi. Pe unde treceam, valahii, mulți dintre ei în zdrențe, se adunau la marginea drumului și strigau - Trăiască Alexandru Suțto! Trăiască Alexandru Suțto!

Bucătarul: Minunat. Asta și trebuia să demonstrăm: că Alexandru Suțto e în viață și că eventualele zvonuri care ar putea să apară despre moartea sa sunt niște tîmpenii. Și femeile?

Surugiul: Cîteva s-au aruncat singure în rădvan, chiar din mîinile bărbaților lor, strigînd însă că au fost răpite, bărbații lor nu s-au amărît prea tare și s-au dus fericiți la circiumă, fericiți că au mai scăpat de ele un pic.

Bucătarul: Și ce-ai mai aflat?

Surugiul: Am aflat că astăzi se adună divanul. **Bucătarul:** în ce problemă?

Surugiul: Ca să-l confirme pe vechiul

domnitor sau ca să-l propună pe unul nou.

Bucătarul: Am sfeclit-ol

Surugiul: Nu cred.

Bucătarul: Dar, după lege, el ar trebui să ia parte la întrunirea divanului.

Surugiul: Da, ar trebui să ia parte, dar noi o să le spunem că la Alexandru Suțto a venit în vizită trimisul sultanului să discute despre viitorul Valahiei și că, din această cauză, nu poate veni la adunarea boierilor. Du-te și le spune asta boierilor.

Bucătarul: Și dacă nu o să mă creadă?

Surugiul: Cheamă muzicanții, gospodinele și țiğăncile! Să cînte muzica!

Bucătarul: I-am chemat. Dar nu înțeleg cu ce ne-ar putea ajuta ei.

Surugiul: Totdeauna, cînd vine trimisul sultanului, Alexandru Suțto face niște chefuri monstru. Ei bine, auzind muzica, toată lumea o să creadă că ei

chefuiesc.

Bucătarul: E o propunere ingenioasă. Muzicanți, începem chiolhanul. E ordinul domnitorului. Cîntați ceea ce-i place domnitorului!

Surugiul: Noi vom avea numai de cîștigat de pe urma acestui chef.

Bucătarul: Ai perfectă dreptate. Mă duc să le spun boierilor că Alexandru Suțto nu poate veni la divan pentru că s-a întîlnit cu trimisul porții și discută despre viitorul țării noastre suferinde.

Surugiul (*i se adresează paharnicului*): Ascultă, bătrîne, celor care vor bate la poartă și vor întreba de Alexandru Suțto să le spui că...

Paharnicul: Da, chiar ce să le spun?

Surugiul: Spune-le că domnitorul are o discuție foarte importantă cu trimisul porții despre viitorul Valahiei.

Paharnicul: Și dacă o să bată la poartă însuși trimisul porții?

Surugiul: Spune-i că Alexandru Suțto s-

a dus la ședința divanului.

Paharnicul: Bine.

Surugiul: Important este ca nimeni să nu știe adevărul. Du-te și lansează zvonul în mulțime!

Paharnicul: Mă duc.

Iese pe uliță.

Paharnicul: Domnitorul discută cu trimisul porții despre viitorul țării noastre suferinde (*strigă*). Cadavrul lui s-a cam împutit rău (*pentru sine*). Domnitorul discută cu trimisul porții despre viitorul Valahiei noastre iubite, despre independența principatului nostru, despre construirea primei șosele în București și despre democrație (*strigă*)! Români, Alexandru Suțto dă un chef în cinstea venirii trimisului porții! Alexandru Suțto vă dorește petrecere plăcută!

Surugiul: Ți-ai făcut datoria?

Paharnicul: Da, mi-am făcut datoria.
Cînd însă mă întorceam l-am văzut pe
gunoier intrînd. El știe ceva?

Surugiul: Nu cred, căci el e beat tot
timpul... Stă în cocioaba din spate și
bea zi și noapte... Și tu te-ai întors?

Bucătarul: Da, am venit să-i spun măriei
sale că divanul deja s-a întrunit și că
lumea îi urează negocieri reușite în
convorbirile sale cu trimisul porții.
Lumea are toată încrederea în capa-
citățile sale de-a întoarce discuțiile
spre binele Valahiei.

Surugiul: Și cum credeți că se va
încheia divanul? Pe cine o să-l
aleagă?

Bucătarul: Zvonul lansat o să ne ajute
foarte mult. **Paharnicul:** Ce vrei să spui
cu asta?

Bucătarul: Boierii o să-l aleagă, din nou,
pe Alexandru Suțto, fără să știe că e
mort de trei zile, și fără să bănuiască
că aleg în fruntea Valahiei un hoit

Surugiul: Nu contează că e hoit, important este să-l aleagă.

Bucătarul: Sunt sigur că-l vor alege. Măria ta, nu-ți fă griji, căci tot matale vei fi ales domnitor al tuturor valahilor.

Surugiul: Și dacă vor afla turcii că domnitorul e mort?

Bucătarul: Nu au de unde afla.

Paharnicul: Au venit țigăncile!

Bucătarul: Cheamă-le încoa!

Surugiul: Muzica, să cînte muzica mai tare! **Bucătarul:** Fetițelor, ia să vedem cum dansați voi. **Surugiul:** Măria ta, dumneavoastră nu vreți să dansați cu fetele? Puteți dansa cu femeile măritate, dar puteți dansa și cu țigăncile. Nu VTeți? Vă privește. Dar niște vin doriți? Nici vin nu doriți? Bine, măria ta. Fetelor, hai scoteți-mi hainele, ce mai așteptați! De exemplu, tu. Ei și ce dacă se uită soțul tău la tine?, dezbracă-mă de haine. Bravo, te-ai descurcat foarte bine!

Paharnicul: Bate cineva la poartă. Să mă duc să văd cine-i?

Surugiul: Du-te.

Paharnicul: E... crîșmarul.

Surugiul: Și ce vrea? Paharnicul: Are vești proaste!

Surugiul: Ce s-a întîmplat? Paharnicul: S-a ridicat poporul.

Surugiul: Cum așa? Paharnicul: Nu știu cum.

Surugiul: Fetelor, lăsați-ne un pic singuri. Domnitorul o să vă cheme un pic mai tîrziu. Zi mai departe!

Paharnicul: Tudor Vladimirescu a trecut Oltul.

Surugiul: Nasol.

Paharnicul: Toate satele pe unde trece i se alătură. Surugiul: Și unde se îndreaptă?

Paharnicul: Spre București.

Surugiul: Și ce vrea?

Paharnicul: Capul boierilor.

Surugiul: Și de ce vine spre București?

Paharnicul: Să-i ceară ajutor lui Alexandru Suțto pentru a-i stîrpi pe boieri. El vrea să se vadă și să vorbească cu Alexandru Suțto.

Surugiul: Nasol.

Bucătarul: Groaznic.

Surugiul: Dacă valahii vor afla că Alexandru Suțto nu mai este, s-a zis cu noi.

Bucătarul: Și ce să facem?

Surugiul: Pentru început, nimeni nu trebuie să mai intre și să mai iasă afară din palat. E un ordin!

Paharnicul: Am înțeles.

Surugiul: Căci, dacă Vladimirescu va afla că Alexandru Suțto e mort, va ocupa Bucureștiul și se va proclama domnitor, iar noi o vom sfîrși în țeapă.

Bucătarul: Și ce să facem?

Surugiul: Mă gîndesc și eu la asta. Aha, zi-i cîrciu-marului să le spună pandurilor că domnitorul e de partea

lor și că-i așteaptă la București.

Bucătarul: Ești nebun?

Surugiul: Ba nu, exact așa să le spună.

Și încă ceva...

Paharnicul: Da, te ascult.

Surugiul: Transmiteți-le oamenilor din stradă câte o sticlă de vodcă și spuneți-le că e din partea lui Alexandru Suțto. Boierilor însă trebuie să le spunem că Alexandru Suțto e împotriva lui Tudor Vladimirescu.

Bucătarul: Mă duc eu să le spun.

Paharnicul (*iese ajura ai o ladă de vodcă și strigă*): Vodcă din partea lui Alexandru Suțto. Vodcă din partea domnitorului.

Paharnicul: Mai am o veste proastă.

Surugiul: Dă-i drumul!

Paharnicul: Dinspre răsărit vine zavera.

Bucătarul: Ce facem acum, dragi simpatrioți? Surugiul: E mai rău decât îmi puteam imagina. Paharnicul: Ei vor să se întâlnească cu domnitorul ca să-l

convingă să întoarcă armele împotriva turcilor.

Surugiul: Și ei vin spre București?

Paharnicul: Da, vin spre București.

Surugiul: Foarte nasol.

Bucătarul: Poate ar fi bine să le cerem ajutor turcilor.

Surugiul: Nu. Nicidecum.

Bucitarul: De ce?

Surugiul: Pentru că turcii o să vrea să se întâlnească cu domnitorul. Iar domnitorul e mort..., și atunci... știți ce se va întâmpla mai departe.

Bucitarul: Dar ce să facem?

Surugiul: Să-i spunem lui Ipsilanti că domnitorul susține zavera și că-l așteaptă la București ca să se întâlnească cu el. Nu-i așa, măria ta, că vrei să te întâlnești cu Ipsilanti?

Bucitarul: Vrea, bineînțeles că vrea.

Surugiul: Transmiteți-le peruca lui Alexandru Suțto pe care el o ținea ascunsă în safeu ca să fie pregătit

dacă, brusc, s-ar fi schimbat timpurile. Acesta e un semn clar că domnitorul e cu ei și îi așteaptă.

Paharnicul: Mai am o veste proastă.

Surugiul: Te ascultăm!

Paharnicul: Vladimirescu și Ipsilanti s-au unit și se îndreaptă spre București.

Surugiul: Groaznic.

Paharnicul: Pînă diseară s-ar putea să fie în București.

Bucătarul: Nasol de tot.

Paharnicul: Pînă diseară mai e mult. Acum trebuie să vedem ce facem cu nevastă-sa?

Bucătarul: La ce te referi?

Paharnicul: Ea, din nou, a venit.

Surugiul: Unde-i?

Paharnicul: La poartă.

Surugiul: Nu o lăsa să intre.

Paharnicul: Mă tem să nu facă scandal.

Bucătarul: Ea ar putea să ne strice toate socotelile. Paharnicul: Ea vine încoace.

Surugiul: Ne-am ars.

Bucătarul: Totul e pierdut.

Spălătoreasă: Domnilor, nu vă faceți probleme. Surugiul: Cum așa?

Spălătoreasă: Ea își caută aici ibovnicul.

Bucătarul: Și nu pe soțul ei?

Spălătoreasă: Nu.

Surugiul: Dar ea știe că soțul ei a murit?

Spălătoreasă: Știe.

Surugiul: Și ce are de gând să facă?

Bucătarul: Chiar, ce are de gând să facă?

Spălătoreasă: Soția domnitorului e de acord.... Surugiul: Cu ce e de acord?

Bucătarul: Da, cu ce e de acord?

Spălătoreasă: E de acord să păstreze tăcerea.

Surugiul: Ea nu va spune nimănui că Alexandru Suțto a murit?

Spălătoreasă: Nimănui.

Surugiul: Nici măcar amanților ei?

Spălătoreasă: Nici măcar amanților ei.

Bucătarul: Ești sigură de asta?

Spălătoreasă: Bineînțeles. Dar, cu o singură condiție...

Surugiul: Ce condiție?

Spălătoreasă: Să rămână și mai departe soția lui Alexandru Suțto și să aibă și mai departe amanții pe care-i are acum.

Bucătarul: Sîntem de acord.

Surugiul: Dar acum ar vrea să-l vadă pentru ultima oară pe Alexandru Suțto?

Spălătoreasă: Mi-a spus că nu.

Surugiul: De ce?

Spălătoreasă: Se grăbește să-l găsească pe ibovnicul ei.

Surugiul: Pe care dintre ei?

Spălătoreasă: Cum pe care? Pe ultimul.

Surugiul: înseamnă că nu pe mine?

Spălătoreasă: Nu, nu pe tine. Surugiul:

Asta-i bine. Bucătarul: Și nici pe mine?

Spălătoreasă: Nu, nici pe tine.

Bucătarul: Uf, am respirat ușurat

Surugiul: Ne-a păzit soarta de data asta.

Bucătarul: Da, ne-a păzit Surugiul: Ce să facem însă cu cadavrul lui

Alexandru Suțo pentru că începe să cam pută? Bucătarul: Pînă nu se va stinge zavera și nu se vor împrăștia pandurii, va trebui să-l ținem lîngă noi. îmbrăcați-1 în hainele în care era îmbrăcat de obicei. Hai mai repede. Dați jos chiloții, izmenele, hainele europenești, caftanul și îmbrăcați-1 cu ele pe domnitor. Hainele europenești dedesubt, iar caftanul deasupra. Paharnicul: îndată, îndată.

Bucătarul: Da caftanul unde-i? A, era pe mine. Acum să-l așez pe domnitor pe scaunul său. Așa. E bine.

Surugiul: Am o idee!

Bucătarul: Te ascultăm!

Surugiul: Să-i învrăjbim! Să-i învrăjbim între ei, pe Vladimirescu și Ipsilanti, ca să se căsăpească fără milă.

Bucătarul: Bine zici! Dă-i drumul! Pune-o în practică!

Surugiul: Eu am pus-o demult în practică, și deja am și cîteva vești.

Vladimirescu e mort, Ipsilanti a fugit în Transilvania, iar toată oastea lor s-a împrăștiat care încotro.

Bucătarul: Bravo. Măria ta Alexandru Suțto, v-ați păstrat scaunul amenințat atît de rău. Felicitări, domnule Suțto! Felicitări! Acum ați putea merge... la cimitir. Duceți-I mai repede la cimitir că nu mai pot respira de atîta putoare

Paharnicul: îl pot duce eu doar dacă îmi dați voie să-l dezbrac de hainele lui europenești pe care vreau să le iau eu.

Bucătarul: Te rog, dezbracă-l și ia-ți-le. Ia-i și lamele de ras din buzunarul din interiorul sacoului cu care ți-ai putea rade mustețile și barba. Ia-i și chiloții.

Paharnicul: Măria ta, să mergem la noua dumneavoastră casă!

Surugiul: Numai să nu te vadă nimeni cînd îl vei duce la cimitir pentru că, la ora asta, divanul urmează să-și dea

verdictul: îl confirmă pe Alexandru Suțto în scaunul de domnitor sau nu.

Bucătarul: Să mergi pe străzi

lăturalnice. Paharnicul: La noi toate

străzile simt lăturalnice. Surugiul:

Oricum, fii foarte atent, căci de asta depinde viața noastră de mai departe.

Paharnicul: Vă promit. Trăiască

Alexandru Suțto. Lui Alexandru Suțto

îi plac roșiile și biînza! Alexandru

Suțto poartă, acum, întrevederi

speciale cu trimisul porții ca să

scutească poporul de corvezi , iar pe

boieri de dijmei Trăiască Alexandru

Suțto! Numai el se gîndește cu

adevărat la viitorul dumneavoastră și

al Valahiei noastre iubite! Numai el

se gîndește la independența

principatului nostru. Numai el poate

schimba în bine viitorul Valahiei!

Bucătarul și Surugiul își reiau

partida de zaruri. Paharnicul pleacă

ducnd cadavrul domnitorului m

spate.

Surugiul: Muzica, să cînte din nou muzica.

Bucătarul: Fetițelor, cine dintre voi o să mă dezbrace prima? Hai, scoteți-mi mai repede cămașa și pantalonii!

Pe neobservate, în casă intră un individ cam bizar.

Dumitru Crudu: Ce ciudat e, m-am întors acasă, dar nu recunosc nimic, parcă aș fi nimerit într-un film american, sau în unul rusesc, sau în Căința lui Abuladze, sau ca într-un text latino-american, ori unul european, sau mai știu eu care, unde președintele a murit, iar cei din jur au ascuns asta, alegînd un cadavru în fruntea țării. Foarte ciudat. Dar de ce dracu nu merge televizorul ăsta? Opriți-vă!, ce faceți? Opriți-vă!

Surugiul și bucătarul ă observă.

Surugiul: Băieți, un individ dubios a intrat, fără să fie poftit, înăuntru. Probabil, e un spion trimis de divan sau de turci. Uitați-vă ce suspect e! Băieți, pe el! Să-1 aruncăm în stradă!

Surugiul, bucătarul, paharnicul și spălătoreasă aleargă după Dumitru Crudu, îl prind și 2 aruncă în stradă.

Surugiul: în sfârșit, am scăpat de nechematul ăsta care își băga nasul unde nu-i fierbea oala. Muzica, să cânte din nou muzica!

Bucătarul: Fetițelor, cine dintre voi o să mă dezbrace prima?

Scena 2

Paharnicul duce cadavrul domnitorului m spate. E oprit de un ienicer.

Ienicerul: Domnule, ce duci în spate?

Paharnicul: Un cadavru.

Ienicerul: Sigur?

Paharnicul: Controlați-1!

Ienicerul: Și unde l-ai găsit?

Paharnicul: Pe uliță. Era bătut măr.

Bătut măr și scuipat în față. Dar era și beat. Uitați-vă cum mai duhnește a șampanie de la el, deși legea interzice așa ceva.

Ienicerul: Mi se pare că seamănă cu cineva.

Paharnicul: Și mie îmi pare.

Ienicerul: Seamănă un pic cu domnitorul nostru. Seamănă cu Alexandru Suțto.

Paharnicul: Cum puteți spune că Alexandru Suțto, domnitorul nostru,

seamănă cu un hoit? Cum puteți spune una ca asta? Cum?

Ienicerul: Am greșit, domnule.

Paharnicul: Se mai întâmplă, domnule.

Ienicerul: Vă rog să nu mă turnați la nimeni.

Paharnicul: Bine, domnule.

Ienicerul: Dă-mi-1 mie.

Paharnicul: Luați-1.

Ienicerul: Are bani la el?

Paharnicul: Mă întrebați dacă are bani la el? Ienicerul: Da, te întreb.

Paharnicul: Nu, nu are, pentru că nici haine nu are, adică haine cu buzunare unde i-ar putea ține.

Ienicerul: Atunci ia-1 înapoi!

Paharnicul: îl iau.

Ienicerul: Aruncă-1 undeva ca să nu deranjezi ordinea publică!

Paharnicul: Dar unde?

Ienicerul: E o groapă de gunoi alături de tine sau fă ce vrei cu el.

Paharnicul: Vă mulțumesc.

Ienicerul: Nu ai pentru ce. Și ce-o să faci cu el?

Paharnicul: îl duc la cimitir să-l înmormîntez. Veniți și dumneavoastră cu mine?

Ienicerul: Eu nu am timp de așa ceva.

Paharnicul: De ce?

Ienicerul: Mă duc să-mi dau și eu votul la divan. Paharnicul: Și pentru cine o să va dați votul?

Ienicerul: îmi voi da votul pentru actualul domnitor, adică pentru Alexandru Suțto. E un om foarte de treabă Alexandru Suțto care a făcut și va face enorm de mult pentru țara noastră și pentru... noi, cei care-i aplicăm în practică ideile. Am aflat că în discuțiile pe care le poartă chiar acum cu trimisul porții l-a convins pe acesta că Valahia merită să aibă un viitor mai bun. Numai în Alexandru Suțto am toată încrederea. Și

dumneavoastră?

Paharnicul: Și eu, de asemenea.

Ienicerul: Alexandru Suțto e un om cinstit, curajos care are grijă ca cei sărmani să nu-i obijduiască pe cei înstăriți, iar cei bogați pe cei... săraci. Numai Alexandru Suțto se gîndește cu adevărat la viitorul Valahiei!

Paharnicul: Aveți perfectă dreptate.

Ienicerul: Eu plec să-mi dau votul pentru actualul domnitor, adică pentru Alexandru Suțto.

Paharnicul: Foarte bine faceți, domnule. Iar eu am să mă duc să înmormîntez cadavrul ăsta în cimitir. Vă doresc baftă! Sper că va cîștiga Alexandru Suțto pentru că viitorul luminos al Valahiei noastre iubite depinde numai și numai de Alexandru Suțto care ține foarte mult la Valahia sa adorată. Lui Alexandru Suțto ii place brînză și ceapa. Sper să cîștige Alexandru Suțto. Baftă, Alexandru Suțto I

***Paharnicul ia cadavrul hă
Alexandru Suțo m spate și se
îndreaptă spre cimitir.***

Scena 3

în cimitir.

Bucătarul (*în cimitir; m fața gropii*): Am venit să vă spun o veste extraordinară.

Paharnicul: Ce veste? Ce, o altă răscoală? **Bucătarul**: Nu, nu e nici un fel de răscoală.

Paharnicul se apuca să bea direct din sticlă.

Bucătarul: Chiar nu știi nimic?

Paharnicul: Absolut nimic.

Bucătarul: Alegerile s-au sfârșit.

Paharnicul: Și, ce a hotărât divanul?

Bucătarul: Românii și-au dat votul pentru...

Surugiul: Acest cadavru pe care acum îl băgăm în groapă, adică pentru Alexandru Suțto.

Bucătarul: 80 la sută din divan și-a dat votul pentru el.

Surugiul: Chiar 85.

Paharnicul: Fantastic.

Spălătoreasă: Ura!

Bucătarul: Am învins!

Surugiul: Am câștigat!

Bucătarul: Bravo!

**Paharnicul: Felicitări, fraților! Surugiul:
Felicitări!**

*Ei își strîng nămnite și se
îmbrățișează. Focuri de armă
deasupra cimitirului*

**Surugiul: Ba chiar și turcii i-au
confirmat caftanul lui Alexandru
Suțto. Felicitări, scumpi simpa-
trioți!**

Trage, din armă, în aer.

**Surugiul: Focurile simt în cinstea
victoriei noastre. Bucătarul: Românii
habar nu au că, alegîndu-l pe Alexandru
Suțto, și-au dat votul, de fapt, pentru un
hoit pe care noi îl îngropăm acum în**

pământ Acest hoit este domnitorul Valahiei noastre iubite. Acest hoit va contribui la relansarea țării noastre și la câștigarea independenței ei.

Surugiul: Ha-ha-ha-ha!

Bucătarul: Ha-ha-ha-ha!

Paharnicul: Să bem în cinstea acestui eveniment! Bucătarul: Să bem!

Paharnicul: Ce vreți să bem?

Bucitarul: Orice.

Paharnicul: Eu vă propun să bem vin italianesc și vin francezesc.

Dumneavoastră ce vreți?

Bucitarul: Vin francezesc...

Surugiul: Iar după aceea italianesc.

Paharnicul (*seroindu-l*): Bine, prieteni!

Surugiul (*muzicanților care i-au însoțit tot timpul*): Muzica! Să cânte, din nou, muzica!

Bucătarul (*fetelor care i-au însoțit tot timpul*): Fetițelor, cine dintre voi o să mă dezbrace prima?

Scena 4

*în anticamera domnitorului
așteaptă un domn îmbrăcat turcește.*

Un domn din provincie: Vreau să
vorbesc cu domnitorul Valahiei.
Vreau să vorbesc cu Alexandru Suțto.

Spălătoreasă: în legătură cu ce
problemă?

Domnul din provincie: în timpul
răscoalei lui Tudor, am luptat contra
acestuia, apărându-l pe Alexandru
Suțto, iar pandurii mi-au ars casa.

Spălătoreasă: Mă duc să văd dacă
Alexandru Suțto vă poate primi sau
nu.

Domnul din provincie: Chiar vă rog.

*Spălătoreasă intră în biroul
domnitorului.*

Spălătoreasă (i se adresează

surugiului): A venit un domn de la țară care cere să fie primit de domnitor. Zice că în timpul răscoalei lui Tudor a luptat contra acestuia, apărându-l pe Alexandru Suțo, iar pandurii i-au ars casa.

Surugiul stă la o masă doldora de rmncare - mătuncă și se uită la femeile dezbrăcate care dansează în fața sa

Surugiul: Spune-i că domnitorul e la curent cu ceea ce i s-a întâmplat lui și îl felicită pentru devotamentul de care a dat dovadă. îl felicită din toată inima.

Spălătoreasă intră din nou în biroul domnitorului. Surugiul stă la aceeași nusă doldora de rmncare - mănîncă și se uită la femeile dezbrăcate care dansează în fața sa

Spălătoreasă: I-am spus, dar el nu vrea să plece.

*Prin fața surugiului defilează, pe
rind,
femeile dezbrăcate.*

Spălătoreasă: El nu vrea să plece.

Surugiul: Du-te la cimitir și întreabă-l
pe bucătar ce să facem.

*Spălătoreasă aleargă la cimitir și
vorbește cu bucătarul. Acesta aruncă
lopeți de țărină peste montantul lui
Alexandru Suțto.*

Bucătarul: Ia vreun sandviș de pe masă
și spune-i că-i din partea
domnitorului.

Spălătoreasă se întoarce în fugă.

Spălătoreasă: Domnitorul m-a rugat să
vă transmit acest sandviș.

Domnul de la țară: Vă mulțumesc foarte
mult. Mulțumesc, domnule Alexandru
Suțto! Trăiască domnitorul Valahiei!

Trăiască Alexandru Suțo! Numai el are grijă cu adevărat de această țară!

Spălătoreasă (*către surugiu*): S-a dus foarte mulțumit.

Surugiul: Celălalt sandviș de pe masă păstrează-1 pentru următorul care va veni.

Scena 5

în birou. La masa plină cu vodcă și caviar. Surugiul, bucătarul, paharnicul stau la o masă doldora de nâncare - mănâncă și se uită la femeile dezbrăcate care defilează, pe Tînd, prin fața lor.

Bucătarul: Toată Valahia este mulțumită că Alexandru Suțto a fost ales din nou domnitor.

Surugiul: Asta e bine!

Bucătarul: Ziarele au și scris despre modul elogios în care Valahia a receptat știrea că domnitorul a fost confirmat de divan. Un ziarist a povestit chiar că s-a întâlnit cu Alexandru Suțto, la palat. Zicea că Alexandru Suțto este un om minunat, un om foarte deschis dialogului.

Surugiul: Ziaristul ăla este dat naibii. Probabil că vrea casă. Ia uită-te, nu e cererea lui pe masă?

Spălătoreasă: E cererea lui.

Surugiul: Să mai bem un pahar de
vodcă. **Bucătarul:** Să mai bem.
Spălătoreasă: Și ce să fac cu cererea lui?
Surugiul: Arunc-o la coșul de gunoi!

Se încing dansuri, în întuneric.

Scena 6

în palat.

Surugiul: A fugit paharnicul...
Bucătarul: Și?
Surugiul: Și..le-a spus...
Bucătarul: Cui și ce le-a spus?
Surugiul: Oamenilor le-a spus...
Bucătarul: Ce le-a spus?
Surugiul: Că Alexandru Suțto o mort
Spălătoreasă: Trădătorul!
Bucătarul: Pușlamaua. S-a ascuns atîta
timp, dar, în sfîrșit, și-a dat arama pe
față.
Surugiul: Pînă acum, nu am observat
nici un semn la el că ar putea să ne
trădeze.
Spălătoreasă: Nici eu.
Bucătarul: Probabil că tot timpul se

**gîndea la asta, dar se camuflase bine.
Surugiul: Și acum ne-a trădat,
nemernicul. Bucătarul: Dar oamenii ce-
au făcut?**

**Surugiul: Nu l-au crezut S-au adunat în
jurul lui și...**

Bucătarul: Și?

Surugiul: L-au omorît.

**Bucătarul: O, mi s-a luat o piatră de pe
inimă.**

Scena 7

în cimitir.

Bucătarul (în fața momnintidui):

Domnule

**Alexandru Suțto, au trecut șapte ani
de cînd conduceți Valahia din această
groapă. V-ați descurcat bine.
Felicitări, măria ta. Atît românii, cît și
turcii, dar și rușii sunt foarte
mulțumiți de dumneavoastră.**

Surugiul (*în fața montantului*): Astăzi se adună din nou divanul. Dumneavoastră candidați, din nou, pentru postul de domnitor.

Bucătarul: Vă ținem pumnii, domnule Alexandru Suțto.

Surugiul: Noi suntem alături de dumneavoastră. **Bucătarul:** Domnilor, alegerile s-au terminat.

Lupta a fost foarte crâncenă. Unii îl propuneau pe Ghica, alții pe nu știu ce boier din Brașov.

Surugiul: Și? Pe Alexandru Suțto l-a propus cineva?

Bucătarul: Da, l-au propus foarte mulți.

Surugiul: Și?

Bucătarul: Lupta a fost foarte strânsă. Ghica a pierdut.

Surugiul: Nu mă interesează ce-a făcut Ghica. Mă doare în cot de Ghica! Eu vreau să știu cine a câștigat?

Bucătarul: Alexandru Suțto a câștigat!
Spălătoreasă: Ura!

Surugiul (în *fața montantului*): Măria ta
Alexandru Suțto, dumneavoastră ați
fost ales din nou domnitor încă
pentru șapte ani.

Bucătarul (în *fața mormântului*):
Felicitări, Alexandru Suțto!

**Spălătoreasă (sta îmbrăcată în blănuri
în *fața montantului*):** Felicitări, măria
ta!

Surugiul: Prieteni să bem!

Bucătarul: Ura!

Surugiul: Am învins din nou.

Bucătarul: Să bem!

Spălătoreasă: Să bem!

Surugiul: Ce vreți să bem?

Bucătarul: Dar ce ne puteți propune?

**Surugiul: Vin italianesc sau vin
franțuzesc.**

Bucătarul: Eu voi bea mai întâi vin

franțuzesc și, după aceea,..

Spălătoreasă: Vin italianesc.

Bucătarul: Exact Mi-ați ghicit gândul.

Surugiul: Muzica, să cînte, din nou, muzica. Bucătarul: Fetițelor, cine dintre voi o să mă dezbrace prima?

Cortina

Cuvînt lămuritor: DESPRE TEATRUL MEU

Poezia și teatrul

încercarea mea de-a înnoi poezia m-a adus în zona teatrului. Aceasta se întîmplase cînd încă mai eram student, apoi profesor și ziarist la Brașov, în cea de-a doua jumătate a anilor nouăzeci din secolul trecut, într-o perioadă extrem de complicată pentru mine, cînd pusesem la cale, împreună cu Marius Ianuș, fractu- rismul. Pe atunci eu scriam un fel de poezie a cotidianului, așa cum făceau mulți dintre poeții tineri din România. Cu toate că însușisem foarte bine lecția, simțeam și o uriașă nemulțumire față de acel tip de literatură deoarece tocmai realitatea pe care voiam să o explorez îmi scăpa; tocmai încercarea de-a vorbi despre mine nu-mi reușea. Tentativa mea de-a ieși din hainele strimte ale poeziei realului, dublată de efortul de a-mi deconceptualiza limbajul poetic, m-au transformat, treptat, într-un autor dramatic.

Geneza primelor mele texte dramatice se găsește în meditațiile mele asupra naturii limbajului. Ceea ce am înțeles de la bun început a fost faptul că limbajul poetic nu este neapărat egal cu varietatea și bogăția stilistică și că lucrurile sînt cu mult mai complicate decît par la prima vedere. Spiritul anticalofil, pe de o parte, și, pe de altă parte, tentativa mea de-a deplasa

accentul de pe obiectul descris pe cel care descrie au și produs primele mele piese de teatru.

Iată care au fost, pe scurt, acele meditații. Atunci cînd zicem că afară e ceață, de exemplu, comunicăm un lucru care există și care e perfect adevărat, dar care, totuși, e fals pe undeva. Da, afară e ceață. E adevărată această propoziție și toată lumea mă va înțelege. Însă și ieri a fost afară ceață, și în alte orașe e ceață. Și atunci, mai afirm eu ceva adevărat? Verosimilitatea enunțului se pierde tocmai aici, în această zonă generală și ușor abstractă unde asemănarea este mai importantă decît diferența. La fel se întîmplă și cu afirmațiile *plutesc narii pe cer* sau *eu fumez în bucătărie* pentru că sunt lipsite de unicitate. Le-am putea salva raportîndu-le numai la cel care le emite și, în cele din urmă, la reacțiile noastre care sunt diferite de la om la om. Nu este important că afară e ceață, este important doar ce reacții avem noi la acest lucru, reacții care pot fi diverse și contradictorii, și doar asta îi conferă calitate textului. Evenimentele contează numai în măsura în care pot produce reacții, iar reacțiile, la rîndul lor, au relevanță doar dacă-i pot individualiza pe oameni. Desigur că aceste meditații nu sînt noi, dar ele au fost foarte importante pentru mine în acele vremuri, cînd poezia mea mi se părea a fi o slabă imitație a poeziei optzeciste.

Ei bine, simplificînd foarte mult, aș putea spune că aceste reflecții fracturiste asupra reacțiilor au contribuit la apariția primelor mele piese de teatru.

în afară de aceasta însă, latura experimentală a poeziei mele, cred, a fost un alt imbold care a dat naștere dramaturgiei pe care o scriu astăzi. Dar experimentalismul meu din poezie este diferit de cel din teatru. Dacă în poezie căutam să vorbesc despre realitate pornind de la limbaj, în teatru plec de la niște construcții uriașe, de la niște situații fixe pentru a ajunge la propriul meu eu. Teatrul meu este profund biografic și conectat la realitatea psihică a vremurilor în care trăim. Simultaneitatea este partea experimentală a teatrului meu în care conflictul și deznodământul coexistă, iar finalul se află mai degrabă la începutul textului.

Spre deosebire de poezie unde încercam să surprind absența sensului, în teatru vreau să relev mai ales prezența acestuia. De aceea, dimensiunea documentară este foarte importantă în fiecare text pe care-l scriu.

Am părăsit poezia în favoarea teatrului, ba chiar am renunțat cu totul la poezie, pentru a vorbi despre mine, despre dramele și aspirațiile mele. În acest sens, dramaturgia este mai generoasă cu mine. Dramaturgia mă ajută să pot pune în discuție biografia mea. Or, în opinia mea, scriitorul de astăzi poate să vorbească numai și numai despre el. Spațiul ficțiunii s-a restrins la cel biografic. Istoria s-a limitat la istoria individuală. După părerea mea, despre istorie și politică poți să vorbești doar printr-o prismă biografică.

Vorbeam despre faptul că scrisul meu este un produs al biografiei mele. Ei bine, am început să scriu dramaturgie la Brașov atunci când am rămas fără serviciu și casă. *Crima sîngeroasă în stațiunea violetelor* m-a ajutat să nu-mi ies din minți, dacă ar fi să mă exprim un pic mai eufemistic, în acele momente tragice când nu știam unde voi dormi la noapte și ce voi mânca a doua zi. Cu toate acestea, munca zilnică la această piesă era pentru mine o mare bucurie, o bucurie pe care nu aș putea-o exprima în cuvinte. Cele dteva pagini pe care le scriam pe Tîmpa, în parc, la gară sau pe vreo terasă pustie mă făceau pur și simplu fericit. Bucuria, o uriașă bucurie, este ceea ce simt și a sta zi atunci când scriu un text dramatic.

Despre mizeria vieții

Făcînd dramaturgie însă nu am scăpat de mizeria vieții, tocmai că m-am legat și mai tare de ea fiindcă este materia cu care lucrez și pe care o explorez. De fapt, ce înseamnă mizeria existenței? Nu este vorba neapărat despre sărăcia materială, deși este vorba și despre asta, ci despre o mizerie psihică, atunci când existența se reduce numai la două-trei lucruri. Atunci când nimic nu ți se mai pare a fi frumos, interesant și demn de-a fi luat în seamă. Atunci când nu mai poți vedea o pădure înverzită pe lîngă care treci, ci doar propriile tale obsesii. Chiar și dacă te plimbi pe malul lacului, nu vezi valurile care se sparg, nu vezi păsările care săgetează întinderea deasupra apei, ci doar acele două sau trei idei fixe care te urmăresc peste tot. E îngrozitor. Aceasta este, în opinia mea,

mizeria psihică - una dintre temele majore ale dramaturgiei mele, după cum este și opacitatea psihică: generatoarea răului. Nu sînt neapărat oameni răi, ci numai oameni care nu sînt capabili să facă bine pentru că "răul înseamnă absența binelui", așa cum ar spune un înțelept. Acești oameni care nu pot vedea primăvara din jur, explozia de verde și de lumină, sînt personajele unor texte de-ale mele. Existența este însă bogată și diversă. Eu chiar cred asta, pe bune. Scriind dramaturgie, caut să-i redau existenței complexitatea pe care o are, deși nu știu dacă reușesc asta.

Despre salvare

Dramele personale și dramele literare se confundă în cazul meu. Personajele din piesele pe care le scriu sînt, ipostazele propriului meu eu. Cu toate acestea, dincolo de acest caracter memorialistic, încerc să surprind, la fel ca mulți alți scriitori, fragilitatea existenței; caut să descopăr speranța. Spre deosebire de alte vremuri, mă interesează mai mult să pun în evidență semnele luminii decât ale întunericului; să vorbesc despre salvare decât despre deznădejde; despre reverie decât despre depresie. Această schimbare de optică a devenit posibilă însă numai scriind dramaturgie.

Paradoxul este că eu m-am dezis de poezie, dar personajele pieselor mele nu. Multe dintre personajele mele sînt poeți. Personajul principal din piesa *Milionarul* este un poet care pleacă din metropolă la țară,

supărat că toată lumea a devenit pragmatică și s-a lăsat de poezie. Multe situații pe care le investighez sint eminemente poetice. Poetul tînăr, poetul începător este un personaj foarte important pentru mine pentru că este o figură emblematică a acestor timpuri confuze. Dar, repet, ceea ce mă interesează pe mine nu este cum un tip care are succes se prăbușește sau cum un om sănătos se îmbolnăvește, ci cum un deznădăjduit își redobîndește speranța. Reinventarea iluziei, vorba unui filozof și eseist român, este mai importantă pentru mine chiar decît descrierea realității. De aceea, cei care cred că practic o literatură apropiată de Vișniec sau de Ionesco se înșală amarnic.

Indicațiile regizorale sint și ele un procedeu literar

Revenind la primele mele texte dramatice, scrise la mijlocul anilor nouăzeci, vreau să spun că acestea au fost mai degrabă niște proiecții regizorale decît niște piese de teatru în adevăratul înțeles al cuvîntului. În una din ele era vorba despre un tînăr care evadase dintr-un oraș în care izbucnise războiul. Atît el, cît și urmăritorii săi, dar și ceilalți fugari trebuiau să fie jucați de același actor. Fără doar și poate că nu am găsit un asemenea actor. Cîștigul însă a fost altul: toate textele mele ulterioare includ, pe undeva, și o dimensiune regizorală. În opinia mea, dramaturgul postmodern trebuie să fie

în același timp și regizor. Și nu e vorba aici despre dirijarea lecturii sau despre punerea în scenă a propriilor texte, ci despre aceea că indicațiile regizorale sînt și ele un procedeu literar.

De la un teatru al reacțiilor spre un teatru politic

Ceea ce-mi mai oferă în plus dramaturgia spre deosebire de poezie este posibilitatea de-a explora zona politicului. într-un anume fel, teatrul pe care-l fac eu este unul eminamente politic, fără însă a fi neapărat unul angajat. Ceea ce explorez eu, începînd cu *Accidentul sau un concert la violă pentru dini* și terminînd cu *Alegerea lui Alexandru Suțto*, sînt tehnicile de manipulare socială, cînd o realitate prefabricată este dată drept adevărata realitate. Aceasta este marea operă a politicienilor: producerea falselor realități, iar eu, ca dramaturg, încerc să le joc planurile.

Lumea descrisă în textele mele este una posttotalitară. Doar văzută din perspectiva farsei, lumea posttotalitară își descoperă adevărata înfățișare care nu este chiar atît de sigură și de solidă, așa cum ar părea la prima vedere, ci este chiar extrem de șubredă.

Piesa mea *Milionarul*, despre care deja am amintit, are ca temă modul cum se activează tehnicile de manipulare și consecințele pe care le pot avea asupra celor din jur, dar și

asupra celor care le lansează. Textul meu se construiește în jurul acestei teme. Un poet din Est, nerecunoscut și neluat în seamă de nimeni, lansează un zvon că ar fi fost tradus în Occident, ar fi ajuns milionar și ar fi fost invitat la Roma. Adevărul este altul: el pur și simplu se hotărăște să se retragă la țară. Nimeni însă nu verifică acest zvon; toți îl iau de bun. Treptat, acest zvon se amplifică pînă cînd capătă proporții utopice.

Ceea ce nu a prevăzut însă poetul sărac, căruia nu-i ajung banii nici măcar de autobuz ca să ajungă la țară unde, de fapt, voia să se retragă pentru totdeauna, este faptul că acest zvon va fi luat de bun chiar și de niște tâlhari care se decid să-l jefuiască și, în cele din urmă, îl omoară.

O galerie de personaje politice

Political, pentru mine, mai înseamnă și fabricarea unor false iluzii și idealuri spre care toată lumea este îndemnată să meargă, deși drumul nu duce nicăieri, decît într-o fundătură; political mai reprezintă și inventarea unor dușmani inexistenți, care trebuie urâți și disprețuiți, dar și a țărilor ispășitori pentru a îndepărta atenția oamenilor de la adevăratele probleme cu care se confruntă societatea noastră. Multe personaje din textele mele sînt niște țăpi ispășitori, sînt niște vinovați fără vină, dar și

niște personaje care te cheamă să crezi în niște lucruri lipsite de sens. Mai am însă și alte personaje - tirani care luptă pentru libertate și pentru răsturnarea tiraniei- ceea ce e o contradicție în termeni, dar e o realitate pentru spațiul nostru: mulți dintre cei care o duseseră foarte bine în socialism nu stau nici acum mai rău, iar mulți disidenți adevărați sînt și astăzi niște marginali. Dar mai vorbesc și despre indivizi care erau protestatari în societatea totalitară, iar în noua eră au ajuns să fie leit celora împotriva cărora se revoltaseră, fiind intoleranți cu oricine nu e de acord cu ei și gata să-i strivească imediat ce li s-ar oferi această ocazie. în acest sens, o mare parte a personajelor mele sînt niște figuri emblematice pentru această nesfârșită perioadă de tranziție care potențează răul social în loc să-l stârpească.

Agentul de publicitate este și el un om politic

Fără a fi angajatul vreunui partid și a face partizanat, căci urăsc partidele și ideologiile, indiferent de culoarea lor, mai mult sau mai puțin strălucitoare, scriu o dramaturgie politică pentru că, în opinia mea, în absența

acestei dimensiuni nu poți vorbi despre realitate, oricâte eforturi ai face. Vreau să repet însă că noțiunea de politic, așa cum o văd eu, nu se limitează numai la activitatea politicienilor; e mai mult decît atît: este vorba despre tot ce ține de manipularea unei alte persoane, iar plecînd de aici, politice pot fi chiar și relațiile dintre oameni. Știu că ideea manipulării l-a interesat pe Mircea Nedelcu și pe alți scriitori optzeciști, dar ea rămîne actuală și astăzi, îmbogățindu-și cu fiecare zi care trece gama de mijloace și aria de acoperire. Unul dintre personajele simptomatice ale textelor mele - un fel de erou al vremurilor noastre - este agentul de publicitate care, pentru a-și vinde marfa, încearcă să trezească la viață cele mai josnice instincte din noi și să provoace obsesiile refulate adînc. Agentul de publicitate este și el un om politic sau, poate, omul politic este un fel de agent de publicitate, oricum ar fi însă, nici unuia dintre ei nu le este străin cuvîntul șantaj.

Paradisul din tomberon

Paradisul din tomberon este o sintagmă care circulă în textele poeților cotidianului - o imagine frecventă, de exemplu, la

Alexandru Mușina (inventatorul eil) care a încercat, prin intermediul ei, să spună ceva despre realitatea de astăzi. Am valorificat-o și eu în teatrul meu, conferindu-i, de data aceasta, o conotație politică, pentru că efortul unor politicieni sau chiar a unei părți a mass-media de-a prezenta niște realități execrabile ca fiind minunate este demnă de-a fi pus la zid (vezi, de exemplu, ce se întâmplă în justiția română sau scandalul înfierii copiilor de către cetățenii străini, și lista ar putea continua). Paradisul din tomberon face parte, de asemenea, din tehnicile de manipulare ale societății cu care operează politicienii, pe de o parte, și agenții de publicitate, pe de altă parte.

Etica teatrului politic

Poate, grație dimensiunii politice, teatrul meu cultivă o etică postmodernă în care, vorba lui Umberto Eco, contează cum te raportezi la celălalt, la străin, la oamenii care sînt diferiți de tine. Nerespectarea diferenței dintre oameni sau dintre grupuri etnice sau sociale a provocat, uneori, conflicte deosebit de sîngeroase. Aceasta este o altă temă a teatrului meu. În acest sens, modelul meu este Shakespeare, un

dramaturg politic celebru: lumea descrisă de dramaturgul englez este construită în jurul unor noțiuni morale fundamentale, cum ar fi: onoarea, noblețea sau generozitatea. Ce sînt, de fapt, aceste noțiuni? Cum apar și cum se manifestă? Care sînt mecanismele care le animă? La Shakespeare onoarea este un produs al relației dintre învingător și învins, al relației dintre dușmani. Onoarea este o expresie a unui respect declarat al învingătorului față de învins. Pare paradoxal, dar așa e. învingătorul nu-i neagă calitățile celui învins. Nu-l face cu ou și cu oțet; nu zice că e o cîrpă, că-i un neavenit care nu știe să facă nimic în această viață. Cei care au citit cu atenție textele marelui dramaturg englez, cred că au observat că învingătorul, după ce lupta s-a sfîrșit, îi va recunoaște și-i va lăuda calitățile morale, profesionale sau fizice ale învinsului. Onoarea este un produs al relației dintre învingător și învins. Iată care este, după părerea mea, marea lecție politică a teatrului lui Shakespeare: îndemnul să ne respectăm adversarii. Este, fără doar și poate, o lecție etică care mă influențează și pe mine foarte mult atunci cînd lucrez asupra statutului personajelor mele.

Despre limbajul vulgar în teatru

Unele personaje ale textului meu utilizează un limbaj vulgar. Cei care îl vor condamna atunci când îl vor depista trebuie să nu uite un lucru elementar funcționalitatea lui. Folosesc limbajul indecent pentru a ironiza degradarea/declinul și tot felul de excese umane. Duritățile lingvistice, datorită naturii lor parodice, nu legitimează o realitate a dezlănțuirilor, ci o ridiculizează și o suspendă. A nu vedea aceasta înseamnă a nega una dintre caracteristicile esențiale ale textului meu: ironia.

Semnificații contradictorii

Un lucru asupra căruia ne atrage atenția M. Ferber și pe care-l valorific și eu în dramaturgia mea sint semnificațiile contradictorii ale simbolurilor. Albina în Vechiul Testament ne spune Ferber, reprezintă oștirea dușmană, în timp ce în literatura greacă veche albina semnifică grația divină.

Cu aceste semnificații contradictorii mă joc și eu în interiorul simbolurilor pe care le construiesc în textele mele. De aceea, contextul e foarte important, astfel încât,

trebuie să spun asta, semnificațiile unor simboluri de-ale mele sînt eminamente contextuale.

Regizorii intelectuali

Vorbeam la începutul acestui autoportret compus din fragmente despre nevoia de-a include scenariul regizoral în textul dramatic. Dacă acest lucru nu există, atunci cei care pun în scenă o piesă de teatru pot s-o interpreteze cum îi taie capul. Unii regizori, care montează, să zicem, *Pescărușul* pot plasa centrul de greutate pe personajul Nina Zarecinaia, iar alții, pe Treplev. Dacă accentul cade pe Constantin Gavrilovici, putem avea un spectacol despre nevoia de-a înnoi teatrul pentru a putea explora eficient realitatea și lumea în care trăim, iar dacă în centrul atenției se va găsi actrița ratată vom vedea un spectacol despre declinul teatrului. E bine să existe lecturi diferite, chiar opuse ale unui text, dar e rău cînd acestea sabotează intențiile dramaturgului.

Ajunși aici, vreau să spun că teatrul contemporan de calitate, în opinia mea, se face prin regizorii-intelectuali care citesc foarte mult, fiind la curent cu tot ce este nou în literatură (nu numai în cea dramatică) și în cultură în general, descurcîndu-se în

avalanșa de nume și tendințe noi, astfel incit, să zicem, numele lui Julian Barnes sau al lui Ian McEwan nu vor fi o surpriză pentru ei.

Regizorii-intelectuali nu numai că știu să deceleze între un text rău și unul bun, dar îi dau prioritate textului atunci când își construiesc spectacolul. Reușita lor începe cu alegerea textului și continuă cu interpretarea lui pentru că regizorii intelectuali nu sînt numai niște cititori avizați, ci și niște critici literari competenți care au înțeles un lucru elementar, acela că nu poți face un spectacol competitiv neînțelegînd sau ignorind semnificațiile și miza textului.

Conflicte între limbaje

De ce toate cuplurile din *Pescărușul* lui Cehov sînt nefericite și se destramă? Răspunsul pe care l-am întrezărit în acest text ar fi cam acesta: personajele au aceleași aspirații, dar utilizează limbaje diferite. După părerea mea, Nina Zarecinaia și Constantin Gavrilovid se iubesc și, în cele din urmă, ajung să-și mărturisească iubirea. Ceea ce spune unul însă nu ajunge la

urechile celuilalt și invers. Ei însă își spun același lucru - că se iubesc. Dar o spun în limbaje diferite, astfel încât nu se pot înțelege unul pe celălalt. Aceasta este marea lor dramă: faptul că utilizează limbaje și coduri semantice diferite. Lumea în care trăiesc ei se află în declin fiindcă între limbaje există o prăpastie. Conflictul în acest text nu e între personaje, ci între limbajele pe care le întrebuițează personajele, lată un alt lucru pe care încerc și eu să-l explorez în piesele mele.

Intertextualitatea și absurdul

Intertextualitatea este o altă trăsătură a textelor mele. Cei care cred că sînt influențat de Vișniec, de Ionesco sau mai știu eu de cine, niște autori la care țin foarte mult, ar trebui mai degrabă să caute semnele unui dialog intertextual în dramaturgia mea, căci acesta există. În una din piesele mele, *Crima sîngeroasă în stațiunea violetelor*, doi polițiști fac trimitere la aceste nume, dar și la altele, adică la marea literatură, vrînd să demostreze, în felul acesta, că realitatea copiază literatura. Intertextualitatea, în opinia mea, nu poate fi un defect, pentru că oferă posibilități noi de generare și

răspîndire a semnificațiilor. Fiind una din mizele postmodernismului, intertextualitatea reprezintă pentru mine și una dintre dovezile clare că teatrul meu nu se află în triajul absurdului, ci este un teatru politic.

SUMAR

Alegerea lui Alexandru Suțto (varianta 1).....	5
Alegerea lui Alexandru Suțto (varianta 2).....	53
Cuvînt lămuritor: Despre teatrul meu	109

apariție: martie 2004

Editura UbJIlfcXT
str. George Enescu nr. 2-4
70141 București
Tel: 315 36 36, 313 42 78, 311 3214
Fax: 312 0913
E-mail: unitext@uniter.ro

Tipărit la SC OPEN PRINT SA
Str. C. Caracaș nr. 33,
sector 1, București
Tel./Fax: 222.82.77; Tel.: 222.92.24
E-mail: open.print@fx.ro